

Debatten van de provincieraadszitting

14 maart 2012

OPENBARE ZITTING 14 MAART 2012

De heer voorzitter

Collega's, wilt ge plaatsnemen alstublieft? Ik ga de raad openen.

Bij dezen open ik de provincieraadsvergadering van woensdag 14 maart 2012.

Collega's, bij de vreselijke ramp die vannacht zich afspeelde in het verre Zwitserland vielen vele doden. Dat waren landgenoten, maar het is natuurlijk eender om welk soort mensen het ging. Ik zou u willen vragen een minuut stilte te houden ter nagedachtenis van die overleden mensen en uit mededogen met de vele, vele mensen die het slechte nieuws de komende week zullen moeten verwerken.

[stilte]

Dank u wel.

Ik zie verlofaanvragen. Er is verlof gevraagd door gedeputeerde Marc De Buck en de mevrouwen Martine Verheyden, Kathleen Hutsebaut, Marina Van Hoorick, Annelies De Meersman en Vera De Merlier.

Zijn er nog? Niemand? Geen verontschuldigungen?
Meneer Fiers.

De heer Fiers

Collega Lutgarde De Jaeger is afwezig wegens ziekte.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Fiers. Ik had het niet verstaan. Dus mevrouw De Jaeger is ook verontschuldigd.

Voor ik de raad aanvang, krijg ik met betrekking tot Groen! een mededeling van de fractievoorzitter over een naamswijziging van Groen! naar Groen. Meneer Fiers heeft mij geschreven: "Geachte voorzitter en griffier, wil nota nemen dat de naam en het logo van Groen! gewijzigd zijn. Specifiek wat de naam betreft, dient het uitroepteken nu te worden weggelaten. Hoogachtend, Jan Fiers." Gelieve daar allemaal rekening mee te houden, van nu af aan.

Behandeling van de agenda.

PUNT 1. BUDGET 2012 – EERSTE REEKS WIJZIGINGEN (OPENBARE ZITTING)

Budget 2012 – 1ste reeks wijzigingen: vaststelling

De heer voorzitter

Punt 1. Budget 2012 – 1ste reeks wijzigingen: vaststelling.

Vraagt iemand het woord?

DEBATTEN

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
47 'ja', 13 'neen', 4 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 2. FINANCIËEL BEHEER (OPENBARE ZITTING)

Kasverificatie kasrekenplichtigen: kennisneming van de processen-verbaal inzake kasverificatie rekenplichtigen van het IVA Provinciaal Onderwijs, van het provinciebestuur, van de provinciegriffier en van zijn hulprekenplichtigen, van de processen-verbaal inzake kasovername van het IVA Provinciaal Onderwijs en de provinciale administratie, van de processen-verbaal van kastekorten en van de eindebeheersrekeningen van de provinciale administratie.

De heer voorzitter

Een kennisneming. Punt 2.

Kasverificatie kasrekenplichtigen: kennisneming van de processen-verbaal inzake kasverificatie rekenplichtigen van het IVA Provinciaal Onderwijs, van het provinciebestuur, van de provinciegriffier en zijn hulprekenplichtigen, van de processen-verbaal inzake kasovername van het IVA Provinciaal Onderwijs en de provinciale administratie, van de processen-verbaal van kastekorten en van de eindebeheersrekeningen van de provinciale administratie.

We nemen kennis.

PUNT 3. FINANCIËEL BEHEER (OPENBARE ZITTING)

Rapportering financieel beheerder: kennisneming van het Rapport 2011 betreffende de voorafgaande krediet- en wetmatigheidscontrole, het debiteurenbeheer, de thesaurietoestand, de liquiditeitsprognose, de beheerscontrole en de evolutie van de budgetten

De heer voorzitter

Punt 3. Eveneens een kennisneming.

Rapportering financieel beheerder: kennisneming van het Rapport 2011 betreffende de voorafgaande krediet- en wetmatigheidscontrole, het debiteurenbeheer, de thesaurietoestand, de liquiditeitsprognose, de beheerscontrole en de evolutie van de budgetten.

We nemen kennis.

PUNT 4. ICT (OPENBARE ZITTING)

Hardware - raamcontract datacommunicatie-infrastructuur: goedkeuring van het bestek, geraamd op 600.000 euro voor 4 jaar (eerste jaar: 200.000 euro), opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure met Europese bekendmaking

De heer voorzitter

Punt 4.

Mevrouw De Vos. Pardon.

ICT.

Hardware - raamcontract datacommunicatie-infrastructuur: goedkeuring van het bestek, geraamd op 600.000 euro voor 4 jaar (eerste jaar: 200.000 euro), opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure met Europese bekendmaking.

Niemand vraagt het woord? Dan gaan we stemmen.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

Unanimiteit: 65.

PUNT 5. PROVINCIALE COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING (PROCORO) (OPENBARE ZITTING)

Wijziging samenstelling in de vertegenwoordiging namens UNIZO en het ACLVB

De heer voorzitter

Punt 5. Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening (PROCORO)

Wijziging samenstelling in de vertegenwoordiging namens UNIZO en ACLVB. Voorstel: effectief lid namens UNIZO: Luc De Mey, plaatsvervangend lid namens UNIZO: Guido Vonck en plaatsvervangend lid namens ACLVB: Ewald Serraes.

Mag ik in één stemming geheim laten stemmen over die drie kandidaturen? Dank u wel.

De stemming is geheim (elektronisch) en ik open ze.

[stemming]

Er zijn meer dan 56 mensen aanwezig, hè? Iedereen moet stemmen.

Sluiting.

47 'ja', 13 onthoudingen.

De respectieve vertegenwoordigers zijn aangeduid.

PUNT 6. GEWESTELIJK RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN 'BESTAAND REGIONAAL BEDRIJVENTERREIN O' COOL DRONGEN TE GENT (OPENBARE ZITTING)

Advies in het kader van het openbaar onderzoek: verlenen van een ongunstig advies over het ontwerp

De heer voorzitter

Gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) 'Bestaand regionaal bedrijventerrein O' Cool Drongen' te Gent.

Advies in het kader van het openbaar onderzoek: verlenen van een ongunstig advies over het ontwerp.

Vraagt daar iemand het woord over?

Meneer Joris.

DEBATTEN

De heer Joris

Ik heb geen aandelen in O' Cool. Persoonlijk laat het mij koud of O' Cool daar mag uitbreiden of niet. Maar er zit toch wel een ongelukkig aspect aan deze zaak. Het is mogelijk dat een bedrijf geen gunstig advies krijgt door iets wat het zelf heeft mispeuterd. Het heeft te veel geloosd, te weinig gezuiverd of weet ik welke voorschriften niet nageleefd. In zo'n geval zegt ge: ja jongens, eigen schuld, dikke bult. Ge had maar beter moeten opletten. Als iemand gebouwd heeft in een zone waarin hij niet mocht bouwen, dan moet hij niet zeuren. Eigen schuld, dikke bult. Maar hier zit de dikke bult eigenlijk niet in de eerste plaats bij het bedrijf zelf. Hier ligt de oorzaak in de ongelukkige omstandigheid dat van heel dat bedrijventerrein dat ene bedrijfje is afgezonderd. Dat ene bedrijfje valt buiten het grootstedelijk gebied. Als gevolg daarvan kan men niet uitbreiden, kan men die verbouwingen niet doen. Dat is allemaal in orde, maar dat is wel uiterst ongelukkig. Hier heeft eigenlijk de Vlaamse overheid een steek laten vallen bij de afbakening. Ik weet niet of dat zo bedoeld was, of er een of ander plan achter zat, maar men heeft daar bij de afbakening iets zeer onlogisch gedaan. Daarbij ging het niet om de afbakening van een industrieterrein dat er nog moest komen, maar van een terrein dat er al lag. En ik weet best dat de deputatie nu op basis daarvan niets anders kan doen dan een ongunstig advies geven. Maar het zou van sportiviteit, van ridderlijkheid getuigen als de verschillende overheden toegaven dat ze bij de afbakening daar eigenlijk een steek hebben laten vallen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Beke.

De heer Beke

Ja, voorzitter, de collega spreekt van de afbakening grootstedelijk gebied. Hij zegt dat het alleen om dit bedrijf gaat, maar het is de hele bedrijfszone - Drogen, Baarle - die buiten het grootstedelijk gebied valt. En ik herinner u aan het debat dat we hier zoveel jaren terug hebben gevoerd rond de afbakening van het grootstedelijk gebied. We hebben er toen vanuit de provincieraad op gewezen hoe belangrijk het is om dat gebied toch in het grootstedelijk gebied op te nemen. Het is uiteindelijk de stad Gent die beslist heeft om dat niet te doen. Ja, met de situatie zoals die nu is: het hele gebied valt daarbuiten. En men moet inderdaad weten dat men daar toch wel een zware hypotheek heeft gelegd op de hele streek. Alle bedrijven die gevestigd zijn in die KMO-zone kunnen wel blijven bestaan, maar zodra daar grote veranderingen komen, zoals bij O' Cool, dreigen ze in de problemen te komen. Maar ik denk dat wij niet het verwijt naar de provincie moeten sturen. Dat heb ik ook in de commissie gezegd. Wij hebben anders gepleit, maar andere besturen zijn in dezen niet zo wijs geweest als de provincieraad.

De heer voorzitter

Mevrouw Bruggeman.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, voorzitter. Ik zal niet zozeer spreken van een fout. Ja, er worden keuzes gemaakt. Ge kunt dan vragen of het goede keuzes zijn of dat het geen goede keuzes zijn. Op een bepaald moment moeten knopen doorgemaakt worden en worden er keuzes gemaakt. Nu, ik denk dat we als deputatie bijzonder consequent zijn geweest. Ook al bij de aanvraag van een planologisch attest hebben wij meegegeven dat dat niet conform is. Het bedrijf kan daar blijven,

maar uitbreiding is daar niet mogelijk. Dus vanaf het begin hebben wij heel duidelijk aangegeven dat herlokalisatie zich daar opdringt bij een dergelijke uitbreiding. Voor de rest: ja, er worden keuzes gemaakt en deze moeten dan verder consequent worden gevolgd. Ik denk dat dat het enige is wat we daarop kunnen antwoorden.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we stemmen over punt 6.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
57 'ja', 12 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 7. AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF PROVINCIAAL DOMEIN DE GAVERS (OPENBARE ZITTING)

Inplanting nieuw te bouwen schakelpost voor elektriciteit: machtiging van de deputatie tot onderhandse verkoop aan Eandis van een gedeelte van een kadastraal perceel en voor het verlenen van een erfdienstbaarheid voor de aanleg van ondergrondse nutsleidingen zonder ambtshalve inschrijving

De heer voorzitter

Punt 7. Provinciaal Domein De Gavers te Geraardsbergen.
Inplanting nieuw te bouwen schakelpost voor elektriciteit: machtiging van de deputatie tot onderhandse verkoop aan Eandis van een gedeelte van een kadastraal perceel en voor het verlenen van een erfdienstbaarheid voor de aanleg van ondergrondse nutsleidingen zonder ambtshalve inschrijving.
De deputatie wordt gemachtigd om de hypotheekbewaarder te ontslaan van het nemen van enige ambtshalve inschrijving naar aanleiding van de akte.

Vraagt iemand het woord? Neen?
Punt 7 ligt ter stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Onze rangen groeien aan. We zijn bij 70. Sluiting van de stemming.
70 'ja'.
Unanimiteit over de elektriciteit.

PUNT 8. WEGEN (OPENBARE ZITTING)

Ex-provincieweg Aalst-Oudenaarde te Erpe-Mere: machtiging van de deputatie om een deel van het onroerend goed openbaar te verkopen voor minimum 97.532 euro en een restdeel onderhands te verkopen aan de gemeente Erpe-Mere voor 7468 euro

De heer voorzitter

DEBATTEN

Punt 8. Wegen.

Ex-provincieweg Aalst-Oudenaarde te Erpe-Mere: machtiging van de deputatie om een deel van het onroerend goed openbaar te verkopen voor minimum 97.532 euro en een restdeel onderhands te verkopen aan de gemeente Erpe-Mere voor 7468 euro.

Vraagt iemand het woord? Niemand vraagt het woord.

Stemming over punt 8. Ze is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

68 'ja'.

Het punt is unaniem goedgekeurd.

PUNT 9. DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE (OPENBARE ZITTING)

Aankoop elektrische trein met zonnepanelen: goedkeuring van het bestek, geraamd op 290.000 euro, inclusief btw, opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking

De heer voorzitter

9. Provinciaal domein Puyenbroeck te Wachtebeke.

Aankoop elektrische trein met zonnepanelen: goedkeuring van het bestek, geraamd op 290.000 euro, inclusief btw, opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.

Mevrouw Lafkioui.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Heel kort. Het heeft misschien wel een lange tijd geduurd. Je kunt zeker spreken van een moeizame bevalling, want de vervanging van de treintjes loopt al een hele tijd. Zelfs tijdens de vorige legislatuur waren er al heel wat mankementen. Maar we zijn uiteraard heel verheugd bij de geboorte van dit elektrische treintje. We zijn uiteraard ook heel blij dat de gedeputeerde meegaat in het voorstel dat wij in het verleden al een paar keer hebben gelanceerd om te kiezen voor een duurzame, energievriendelijke transportmogelijkheid voor het domein Puyenbroeck. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Joris, wilt ge daarover uw elektrostatisch hersenspinsel ook eens laten werken en ons daar stichtend over toespreken? U heeft het woord.

De heer Joris

Ik ga het juist helemaal niet over zonnepanelen of elektrostatica hebben. Het is natuurlijk al een mooie verbetering, vergeleken met het dieseltreintje dat er daarvoor was. Maar ik zou nog dichter naar de natuur toe willen gaan dan de Groenen en nog meer terug naar het verleden, conservatieve reactionair als ik ben. Ik hernieuw hier mijn pleidooi om in het domein in plaats hiervan of naast dat elektrische treintje nog eens een transport te organiseren met goede, oude

Vlaamse boerenpaarden. Ik denk dat dat nog natuurlijker zou zijn, nog beter in de ecologie zou passen en dat het gewoon plezanter zou zijn. Er zullen veel meer kinderen zeggen: pappa, ik wil eens op dat karreke met die paardjes! Dat zal veel populairder zijn dan het rijden op een elektrisch wagentje, al dan niet met zonnepanelen. Zoals in alle dossiers zit daar ook een element in van nostalgie, van sentimentaliteit. Ik kan mij voorstellen dat ik dat paard sympathiek vind. Ik kan mij niet voorstellen dat ik tegen die zonnepanelen een klapke ga doen en daar eens over ga strelen. Een paard, een dier, een levend dier brengt mensen - en in het bijzonder kinderen - op een heel goede manier rechtstreeks in contact met de natuur. Dat moet in onze provinciale domeinen meer bevorderd worden. Dank u. Ondanks mijn kritiek, die zoals altijd mild en zachtaardig is, gaan we dit goedkeuren, hoor.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Verleyen.

De heer Verleyen

Ja, voorzitter, ik ben eigenlijk - tot mijn scha en schande, mag ik een beetje zeggen - verantwoordelijk geweest voor de aankoop van de vroegere treintjes. Daarbij ben ik geadviseerd door gans onze technische dienst. Ik heb daarbij geleerd dat die mannen daar geen fluit vanaf weten. Ondanks bestek, goedkeuring en nakeuringen hebben die treintjes nooit gemarkeerd. Ze zijn die treintjes komen brengen en die kraakten aan alle kanten. Ik heb dus tientallen keren aan onze technische dienst gevraagd: kijk daarnaar, reclameer, enzovoort. Het resultaat was dat die firma failliet ging. Daarmee waren wij dus meteen betaald. Ik heb dus één uitdrukkelijke vraag: dat men, vooraleer men koopt en toezegt, een model identiek aan datgene wat men wil kopen, gaat bekijken, proberen en controleren. Dan zal men enigszins de zekerheid hebben dat het iets degelijks is. Moest de afstand tussen mij en mijn collega aan de overkant niet oneindig groot zijn, dan zou ik zeer veel voelen voor het boerenpaard zoals dat juist zo mooi is omschreven.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Verleyen. Wij voelen met u mee, zeker wat het eerste verhaal betreft. Ik herinner mij die debatten hier, over zijn trein. Ik bedoel: 'de trein der traagheid' was nog zacht uitgedrukt.

Vraagt nog iemand het woord? Gaat de deputatie iets zeggen?
Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Kort. Ik dank mevrouw Lafkioui voor de mooie woorden. Ik dank de collega ook voor de suggestie met de paarden. Ik heb dat al eens nagekeken, maar het is minder evident dan het lijkt. Je moet daar de nodige brevetten voor hebben voor die bestuurders. Verder zijn niet alle paarden daarvoor geschikt. En zo is er nog wel meer. Maar we hebben er al naar gekeken. En wat de bekommernis van meneer Verleyen betreft: ik ga mij niet uitspreken over zijn kwalificatie van onze technische dienst, maar het is wel zo dat we hiervoor niet zomaar met een openbare aanbesteding werken. We werken met een onderhandelingsprocedure. En we zijn op voorhand

DEBATTEN

natuurlijk al een Nederlands domein gaan bezoeken, waar dit treintje op dit ogenblik al rijdt, tot ieders tevredenheid.

De heer voorzitter

Meneer Hertog, dergelijke woorden moogt gij niet gebruiken als gedeputeerde. Hij zou het ook niet gedaan hebben. Hij heeft zijn treintjes hard verdedigd. Maar nu mag hij daar toch iets over zeggen. En ik vrees dat hij ongeveer de waarheid spreekt.

Vraagt nog iemand het woord?

Dan gaan we stemmen.

De stemming over punt 9 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

71 'ja'.

Een absolute meerderheid en unanimitéit.

PUNT 10. BIBLIOTHEKEN – STREEKGERICHT BIBLIOTHEEKBELEID (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het ontwerp van overeenkomst 'dienstenopdracht tot verlenging van het Cinébib-project in opdracht van de provincie Oost-Vlaanderen' (in samenwerking met West-Vlaanderen)

De heer voorzitter

10. Openbare bibliotheken – Streekgericht bibliotheekbeleid.

Goedkeuring van het ontwerp van overeenkomst 'dienstenopdracht tot verlenging van het Cinébib-project in opdracht van de provincie Oost-Vlaanderen' (in samenwerking met West-Vlaanderen).

Vraagt iemand het woord? Niemand vraagt het woord.

De stemming over punt 10 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

67 'ja'.

Dames en heren, iedereen moet stemmen in de raadszaal, hè? Ik had daarnet 70 en nu 67. Ik begrijp daar niks van. Ja. Het zit bij de deputatie. Ik begrijp het.

Het punt is goedgekeurd.

PUNT 11. EREDIENSTEN – ISLAMITISCHE GELOOFSGEMEENSCHAP YAVUZ SULTAN SELIM (LEDEBERG) (OPENBARE ZITTING)

Jaarrekening 2010: verlenen van gunstig advies

De heer voorzitter

Punt 11. Islamitische erediensten – Islamitische geloofsgemeenschap Yavuz Sultan Selim te Ledeberg.

Jaarrekening 2010: verlenen van een gunstig advies.

Meneer Joris? Meneer Joris.

De heer Joris

Ik hoor zo de verbazing in de stem van de voorzitter: gaat hij daar iets over zeggen? Ik ben in de loop van de jaren voorzichtig geworden. Ik steek mijn hand hoog op, maar met de vingers gespreid. Ik wil niet door een of andere schurk met een gemanipuleerde foto in diskrediet gebracht worden.

Voor ik aan de details van dit financiële luikje met al zijn tabellen begin, zou ik principieel op iets willen wijzen. Het gaat om iets wat ik nog niet gezegd heb. Veronderstel eens dat dit niet over de subsidie voor een moskee ging, maar over de subsidie voor politieke partijen. En veronderstel eens dat degene die de sjiitische moskee in Brussel in brand heeft gestoken er één van ons was. Of dat het iemand was bij wie ze tussen de vele lectuur die hij had, tussen de zeventien dozen, één pamfletje van ons hadden gevonden. Dat zouden we zeker in ons gezicht gekregen hebben, hè? “Ziet ge wat er komt van jullie haatzaaierij, van jullie hetze en zo verder?” Ik ga niet op dezelfde manier aan demagogie doen, maar ik mag er toch wel eens op wijzen. Ik denk dat dit een soennitische moskee is, hè? Het zijn soennieten die de moskee van de sjiieten in brand steken. En ik weet dat ge niet moogt veralgemenen op basis van één incident. Dit is één incident in België. Maar in de islamitische wereld zijn zulke incidenten helaas schering en inslag, hè? In alle islamitische landen waar de soennieten in de meerderheid zijn, gebeurt dat heel vaak. Ze blazen een sjiitische moskee op of ze steken ze in brand, soms met de mensen erin. In de sjiitische landen waar de soennieten in de minderheid zijn, gebeurt precies het omgekeerde, hoor! Ik wil daar maar eventjes op wijzen. Vergelijk nu de vanzelfsprekendheid waarmee ge dit allemaal seffens gaat goedkeuren eens met de verontwaardiging die er zou geweest zijn over onze subsidies als het onze schuld was geweest, of als het iemand van ons was geweest. Dan was het absoluut niet vanzelfsprekend geweest. Vindt men het vanzelfsprekend dat een soenniet dat in brand steekt? Bedoelt men dan eigenlijk: ze zijn nu eenmaal zo, of wat? Goed, dat mag worden meegenomen ter overweging. Ik heb hier het document van de Executief van de Moslims van België. Dat orgaan zegt natuurlijk dat het akkoord gaat met de voorliggende documenten die jullie seffens gaan goedkeuren. Maar ik lees daar toch wel een zeer vreemd zinnetje: “Uw comité legde op 31 januari 2012 zijn Budget 2012 voor advies aan de Executief van de Moslims van België voor. In zijn hoedanigheid van erkend representatief orgaan verleent de Executief van de Moslims van België op 1 februari 2012 gunstig advies, onder voorbehoud van de bedragen op de rekeningen.” Als ge een boek hebt van 700 bladzijden met allemaal tekst, allemaal proza en twee of drie cijfertjes erin, dan kunt ge zeggen; dat is een zeer goed boek, maar ik maak een voorbehoud bij die paar cijfers, want die lijken mij niet te kloppen. Maar het gaat hier om een budget dat voor 75% uit cijfers bestaat en waarvan de cijfers de essentie zijn. Als de Executief van de Moslims van België daar een gunstig advies over geeft, maar onder voorbehoud van de bedragen in de rekeningen, wat schiet er dan nog over? Als het voorbehoud hier de bedragen betreft, waarmee gaan ze dan akkoord zonder voorbehoud? Over de titulatuur? Over de indeling in nummertjes van 1 tot 35 en zo verder? Waarover geeft hier de Executief van de Moslims van België zonder voorbehoud een gunstig advies? Ik denk dat we dat toch wel eens mogen weten. Wat wordt hiermee bedoeld? Want als ge dit ernstig leest, dan zegt men eigenlijk: heel de boel is onder voorbehoud. Want heel de boel, dat zijn allemaal cijfers en bedragen. Een begroting, een budget bestaat uit niks anders.

Dan zijn er nog een paar punten die, vergeleken met het voorgaande, wat kleiner zijn. Ik lees op bladzijde 2 van de tekst zoals hij in de bijlage zat, dat er een bedrag voorzien is voor monumentenzorg, inspecties en bewaking. Inspecties en bewaking zijn logisch, maar zijn die aangesloten bij de monumentenzorg? Het zou kunnen, hè, dat ze ons een bijdrage betalen om

DEBATTEN

aan monumentenzorg te doen. Maar dat lijkt me een beetje merkwaardig, want de moskee die daar staat valt niet onder wat wij meestal als een monument beschouwen. Dan heb ik nog bladzijde 3: Bestuur van de eredienst - uitgaven administratie. Daar staat een totaalbedrag van ruim 12.600 euro. Daarvan is een aantal onderdelen zorgvuldig opgesomd, met de bedragen ernaast: verzendingskosten, drukwerk, bankkosten - allemaal normale dingen. En dan staat er 'andere'. Diversen, zouden we meestal zeggen. Dat is een bedrag van bijna 4 850 euro. Meer dan een derde van het totaal valt dus onder de rubriek 'andere'. Als dat een examen boekhouden is, of een budget voor een openbare dienst, dan zeggen ze: dit is helemaal niet specifiek. Er zijn natuurlijk altijd uitgaven, kosten en inkomsten die niet in een vakje te stoppen zijn. Daarbij gaat het dan om 5, 10 of 15% van het totaal. Maar als ge meer dan het derde van uw bedragen niet in een deftige categorie kunt rangschikken, dan moogt ge u afvragen hoe dat komt. Dan staat er ook nog de post 227. Nu er geen wijzer meer is, moet ik het zelf allemaal uitpluizen. Daarbij staat een bedrag van 510 euro voor 'verzekering mandatarissen'. Het is niet veel, maar het gaat erom dat ik wil weten wat het is. Mandatarissen zijn de mensen die mandaathouders zijn, maar zijn die verzekerd? Hoe zit dat? Misschien is het gewoon dat ik het niet weet, maar dan gaat iemand mij ongetwijfeld goed uitleggen wat daaronder verstaan moet worden. Maar eigenlijk vind ik al die opmerkingen kleinigheden vergeleken met het grote principiële bezwaar. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Voor ik het woord geef aan meneer Dauwe: meneer Joris, als ik een opmerking maak waardoor ge uw hand omhoogsteekt, vraag ik geen heilsgroet, maar een handopsteken. Ik heb dat ook al gevraagd aan meneer Fiers. En wat de godsdienstoorlogen tussen sjiieten en soennieten betreft, die afschuwelijk bloedig worden uitgevochten: wij hebben dat ook in onze geschiedenis, hè? Denk aan de protestanten en de katholieken, hoe hard ze mekaar tot in deze eeuw nog bekampt hebben in Ierland. Meneer Dauwe krijgt het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, beste collega's en griffier, ik dank de fractievoorzitter voor zijn tussenkomst. Ik moet natuurlijk eerst zeggen dat het hier gaat over de goedkeuring van materiële feiten: de jaarrekening. Een aantal punten die de collega aanhaalt, zijn toch wel details die moeten kunnen besproken worden in de bevoegde commissie. Volgens de auditoren van onze rekendiensten ligt hier een advies voor aan de provincieraad waaruit blijkt dat men voor deze moskee van de islamitische geloofsgemeenschap het jaar afsluit met een exploitatieoverschot van 11.246 euro. Daarbij zijn weliswaar de exploitatieoverschotten van 2009 en 2010 samengeteld. Er zijn in 2010 geen investeringen geweest. Verder zijn er inderdaad enkele kleine rekenfouten. Het lijkt alsof onze diensten daaroverheen gegaan zijn. Ik wil graag de aandacht vestigen op de opmerking in het verslag aan de provincieraad dat zowel de rekening van 2009 als die van 2010 grondig werden uitgevlooid. Er werd zelfs een fout vastgesteld van 524 euro. Ik kan niet anders doen dan vaststellen dat onze rekendiensten, niettegenstaande kleine onvolkomenheden, vragen een gunstig advies te geven voor de islamitische geloofsgemeenschap Yavuz Sultan Selim in Ledeberg. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Een laatste maal, meneer Joris.

De heer Joris

Ja, ik heb op het meest essentiële punt, waar ik helemaal in het begin een vraag over heb gesteld, geen antwoord gehoord. De vraag naar de Monumentenwacht is ook niet beantwoord. Het zijn twee concrete dingen: zijn ze bij Monumentenwacht aangesloten? Dat is: ja of nee. Er is zelfs niks schandelijks aan als het 'ja' is. Ik wil het gewoon weten. En het tweede: dat voorbehoud van de Executieve, waar slaat dat eigenlijk op? Als ge een voorbehoud maakt bij de cijfers, dan bedoelt men toch iets. Wat bedoelt men dan: alles? Nee, dat zal niet, hè? Ze zullen niet een voorbehoud maken bij alles. Maar waarbij maken ze dan wel een voorbehoud?

De heer voorzitter

Meneer Dauwe

De heer gedeputeerde Dauwe

Wat het eerste punt betreft, of men lid is van Monumentenwacht: het staat me niet voor dat ik die naam op de lijst van de meer dan driehonderd abonnees gezien heb. Maar ik durf u daar geen uitsluitel over te geven. Ik wil dat wel nadien doen. Het dossier van Monumentenwacht ligt trouwens toevallig op mijn bureau, gelet op het feit dat het vorige week in de vergadering was. Ik durf er niet 'ja' of 'nee' op te zeggen. In verband met de erkenning hebben wij wel gevraagd of Monumentenwacht of een andere organisatie kon komen inspecteren of de gebouwen brandveilig zijn enzovoort. Het is perfect mogelijk dat zij in dat kader gebruik gemaakt hebben van onze diensten, om op een goedkope manier te weten te komen of hun gebouw in aanmerking komt voor de openbare functie. Maar ik bevestig dat niet. Dat is één. Ten tweede: het voorbehoud van de centrale islamitische geloofsgemeenschap is niet gespecificeerd. Misschien gaat het over een aantal kleine onvolkomenheden die onze diensten ook hebben opgemerkt en die ze hebben gerectificeerd in de begroting. Ik kan op dit moment daar niets anders over zeggen, omdat in het verslag van de centrale raad niet gedetailleerd is aangegeven waarover het gaat. Het gaat eerder om een algemene goedkeuring onder voorbehoud, zoals daar dikwijls sprake van is. Ik ken de specialiteiten niet. In elk geval heeft het geen betrekking op de beperkte omvang van het budget waaraan wij onze goedkeuring moeten verlenen.

De heer voorzitter

Dank u wel.

We gaan stemmen.

Stemming over punt 11. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

54 'ja', 14 'neen'.

Het punt is goedgekeurd.

PUNT 12. EREDIENSTEN – ISLAMITISCHE GELOOFSGEMEENSCHAP YAVUZ SULTAN SELIM (LEDEBERG) (OPENBARE ZITTING)

Budget 2012: akteneming

De heer voorzitter

DEBATTEN

Een akteneming. Yavuz Sultan Selim te Ledeberg.
Budget 2012: akteneming.

We nemen akte.

PUNT 13. HOSPICEBOS NAZARETH (OPENBARE ZITTING)

Machtiging van de deputatie tot onderhandse aankoop van een aantal percelen van het OCMW Gent voor 1.522.855 euro

De heer voorzitter

13. Hospicebos te Nazareth
Machtiging van de deputatie tot onderhandse aankoop van een aantal percelen van het OCMW Gent voor 1,5 miljoen euro.

Meneer Franck.

De heer Franck

Dank u. Uiteraard zijn wij tevreden met de aankoop door de provincie. Onze eerdere opmerkingen blijven natuurlijk wel van kracht, namelijk dat er in principe geen bos bij komt. Dit wordt nu voor een stuk ondervangen door het feit dat er 25 ha bosuitbreidingsgebied mee aangekocht wordt, met de stellige belofte dat dit gebied ook bebost gaat worden. Ik heb in het dossier gezien dat dit eigenlijk vrij vlug gaat gebeuren (van 2013 tot 2016), omdat men anders de subsidie zou kunnen verliezen. Van onze kant dringen wij erop aan dat we inderdaad zo vlug mogelijk overgaan tot de bebossing van deze terreinen. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw De Gussem, u heeft het woord.

Mevrouw De Gussem

Ja, uiteraard vind ook ik de aankoop van het hospicebos een positieve zaak, was het dan om een uitbreiding van het bosareaal te hebben en te realiseren en ook om de toegankelijkheid van het bos beter te kunnen bewerkstelligen. Toch wil ik, een beetje ingaand op de vraag van de heer Franck, ook aandacht vragen voor de situatie van de landbouw op die gronden die op dit moment aangekocht worden om te worden bebost. Het gaat enerzijds om een stuk van 5 ha natuurgebied, dat in gebruik is bij een vijftal verschillende landbouwers. Dat betekent dus uiteraard dat het om kleinere stukken per landbouwer gaat. Maar er is ook een vrij uitgebreid stuk van 20 ha dat op dit moment gebruikt wordt door twee jonge landbouwers. De bebossing betekent dus eigenlijk de doodsteek voor twee jonge gezinnen, die op dit moment geïnvesteerd hebben om op die plaats te kunnen boeren. Ik zou willen vragen om toch wel wat zorg te besteden aan die fasering. Misschien is het ook mogelijk om via een ruilverkavelingsproject ervoor te zorgen dat die landbouwers op termijn toch over gronden kunnen beschikken waarop ze hun bedrijf verder kunnen uitbouwen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Meneer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Voorzitter, collega's, de deputé heeft in de commissie toegelicht dat er binnen het budget nog mogelijkheden zijn om aan bosuitbreiding te doen. Hij heeft er ook op gewezen dat Oost-Vlaanderen tot de minst beboste provincies van Vlaanderen mag gerekend worden. Toch pleit ik voor enige omzichtigheid en ordening in dit gegeven. Ik zou niet graag hebben dat wij in een beleid terechtkomen waarbij iedereen avant la lettre kan zeggen: ik heb nog een stuk bos liggen en ik vraag aan de provincie om dit van mij te kopen. Ik pleit dus eerder voor een wat geordend beleid, vanuit een bepaalde visie. En ik denk dat je die visie vanuit de provincie moet uitklaren. We moeten zeggen wat we in het kader van de bosuitbreiding willen. Willen wij losweg stukken aankopen of gaan we vervolledigen wat er aan historisch bosareaal in Oost-Vlaanderen aanwezig was? Ik spreek over 'was', want 'is' is een ander gegeven. Gaan we proberen van daaruit leemten in te vullen? Dat is gericht beleid. Op basis van dat gerichte beleid moet je natuurlijk wel zien wat binnen de begroting haalbaar is. Binnen die haalbaarheidsgraad - dat is het tweede - lijkt het mij dan logisch dat men betrokken gemeenten zou aanschrijven. Men zou dan moeten zeggen: wij hebben een bepaald kader, een bepaald budget en nu willen we graag weten of meer partijen daarop willen inspelen, ja dan nee. Wat dat laatste betreft wil ik eigenlijk ook vragen om eventueel een soort subsidiereglement of een tussenkomst vanuit de provincie te reglementeren, al zal dat niet meer voor deze legislatuur zijn. Ja, ik kom natuurlijk vanuit een bepaalde regio. Dat geldt voor iedereen onder jullie. Men moet mij dan ook maar niet kwalijk nemen dat ik het voor die regio bekijk. Wij spreken in het Waasland altijd over de Z-vormige bosstructuur die historisch gezien over de stuifzandruggen loopt, die gekoppeld zijn aan de lopen van de rivieren. Ik zie dan onmiddellijk plaatsen als Wachtebeke, Zaffelare, Moerbeke, Stekene, Waasmunster en zo kan ik doorgaan. De bosstructuur loopt eigenlijk tot in Haasdonk. Er zijn in die structuur gelukkig nog bijzonder interessante bosrelicten aanwezig. U begrijpt waarom ik hierover tussenkom. Ik wil zeggen: als daar bosrelicten zijn, laten wij daar dan in eerste instantie een invulbeleid voeren, gelijk we dat ook doen in de ruimtelijke ordening voor woningbouw. Laten we maken dat de beperkte middelen die ter beschikking zijn daar op een heel congruente wijze kunnen ingezet worden. Met dank.

De heer voorzitter

Dank u wel. Vraagt nog iemand het woord? Meneer Dauwe dan. Pardon, meneer Van Gucht en mevrouw Muysshondt.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Collega's, wij hebben inderdaad in de commissie een uitvoerige toelichting gehad over deze aankoop. En net als in de commissie deel ik ook de ongerustheid van mevrouw De Gussem in verband met de pachters die op die percelen nog aanwezig zijn. Het maakt mij een beetje ongerust dat vanuit de provincie – of vanuit de administratie, als men dat wil – nogal vlot gezegd wordt: we kennen de Pachtwet en alles zal volgens de regels verlopen. Bossen zijn inderdaad schaars in Oost-Vlaanderen, maar landbouwgronden ook. En of het nu een hobbyboer is, een boer die al enkele jaren gepensioneerd is of een jong gezin: wanneer die hun land kwijtraken, kunnen ze niet zomaar achter de hoek een nieuw stuk pachten of aankopen. Landbouwgrond is schaars. En men kan niet zomaar het leven van mensen overhoopgooien omdat men het ene ecologisch waardevolle gebied wil omzetten in het andere. Bij het tweede punt dat op die commissie aangehaald is, over de Vinderhoutse bossen, werd

DEBATTEN

men eigenlijk nog cruer. Daarbij werd gesteld: als men van vrijwilligheid uitgaat, komen wij nergens. Dus we gaan telkens wachten totdat mensen op pensioen zijn en dan gaan we hun grond afnemen. Maar zo werkt het niet in de landbouw. De landbouwer stopt niet als hij 65 jaar is. Die stopt wanneer dat kan. En wanneer men mensen op latere leeftijd hun grond afpakt, gaat men gewoon die mensen in problemen brengen. Of het nu een plek landbouwgrond is of een bos, het is alle twee ecologisch waardevol. En men moet zorgen dat men de waarden tegen elkaar afweegt. Enkel en alleen wanneer niemand geschaad is, kan men overgaan tot omzetting.

De heer voorzitter

Mevrouw Muyshondt.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel, voorzitter. Ik heb begrepen dat bij die 59 percelen een perceel zit dat niet meer verkocht wordt, omdat daar een bodemproblematiek is. Er is ook een niet-verwerking geweest door de diensten van het kadaster bij een vorige verkoop aan de Belgische staat. Dat kan sowieso rechtgetrokken worden, maar vooral de bodemvervuiling zou nu aan het licht gekomen zijn. Nu gaat dat perceel er achteraf wel bijgekocht worden, als al die problemen van bodemvervuiling opgelost zijn. Maar mijn vraag is: vormt dat perceel een belemmering voor de aanplanting, de uitbreiding of het bevorderen van de toegankelijkheid? Ik weet niet juist waar het gelegen is, ik heb het niet opgezocht op het kadastrale plan, maar wat is de impact van dat ene probleempceel op de ganse aankoop? Dank u wel.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? Niemand? Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, achtbare interpellanten, u weet allemaal dat onze provincie kampt met een tekort aan bossen. Amper 5% van de oppervlakte in Oost-Vlaanderen is bos. Dat is nog niet de helft van het Vlaamse gemiddelde. Bovendien zijn veel van die bossen eigenlijk ontoegankelijk omdat ze op dit moment nog altijd privébezit zijn. U weet ook dat een gezond bosareaal belangrijk is voor de biodiversiteit van de verschillende soorten enzovoort. In het kader van het plan voor bosuitbreiding dat wij allemaal hebben goedgekeurd heeft dus de provincie nu, met hulp van het OCMW Gent – dat wil ik toch onderlijnen – de mogelijkheid gehad om een perceel aan te kopen van 80 ha. Dat perceel bestaat uit ongeveer 54 à 55 ha bos dat op dit moment slecht onderhouden is. Men kan moeilijk zeggen dat dat een goed bos is. Daarnaast is er een gedeelte van 24 à 25 ha dat kan gebruikt worden voor bosuitbreiding. Ik wil eerst zeggen dat het de bedoeling is een bosbeheersplan te maken, zodanig dat de slechte vegetatie die er nu staat in de loop van de jaren wordt hersteld. Er staan nu allemaal vreemde exoten. De heidepartijen en de vennen zijn weg. Het moet dus een bos worden dat toegankelijk is, maar dat ook een aangenaam, echt inheems bos is. Dat is één. Dan het tweede. De vraag van de collega's heeft voornamelijk betrekking op de overige 25 ha. Daar zit een aantal landbouwbedrijven op. Het is uiteraard de bedoeling dat wij voor deze mensen een uitloopscenario voorzien. Wij kunnen ook niet anders. Het staat in de wet. We doen het echter niet omdat we het moeten doen, maar het is ook billijk en rechtvaardig dat die mensen de tijd krijgen. Het zijn relatief jonge landbouwers. Het zal dus nog een paar jaar duren voor we dit nieuwe perceel volledig kunnen bebossen. We gaan trachten in de loop van de jaren dat

stelselmatig te doen. Dat is klaar en duidelijk. Ik herhaal nog een keer: we doen het met inachtneming van de rechten voor de zittende landbouwers, op voorwaarde dat ze dan ook op een correcte wijze het uitloopscenario volgen. Ik wil namelijk de aandacht van de interpellanten vestigen op het feit dat het hier wel een bosgebied betreft. Dat wisten de mensen en dat weten ze. Bon. Wat de vraag van mevrouw Muyshondt over het zogenaamde vervuilde perceel betreft: dat is juist. We hebben de grond grondig laten screenen en één bepaald perceel op de rand van het geheel blijkt min of meer vervuild te zijn door een ondergrondse eh...ja, vervuiling. Ik weet niet van welke aard die vervuiling is. En de bedoeling is dat dit perceel met steun van de OVAM en ook volgens de richtlijnen van de OVAB zal worden opgekuist. Dat moet in elk geval klaar zijn tegen 19 mei 2013. Het is dus geen zeer ernstige vervuiling, want ze kan in een jaar opgelost worden. Dat zal dan zo gebeuren dat we deze gronden tegen dezelfde prijs van € 1,92 per m² kunnen kopen. Ik denk dat onze provincie blij mag zijn dat de provincieraad hier nu voor heel de provincie de mogelijkheid geeft om een gebied van 80 ha aan te kopen en daarmee ons bosareaal op te krikken. Ik vestig er de aandacht op dat u allemaal in het verleden al bepaalde bossen hebt aangekocht bij Het Leen – meneer de gedeputeerde van Patrimonium – : het Gentbos in Wachtebeke. Ik denk dat we op de goede weg zijn. We staan nog veel achter. Maar ik herhaal nog een keer: met de rechten van de zittende pachters zal zeker en vast rekening gehouden worden. Ik dank u.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Zoals ik in het begin gezegd heb, was een van de redenen om ons over de streep te trekken inderdaad de herbebossing. Als ik u nu hoor en als ik ook de collega uit de provincieraad hoor, maakt men eigenlijk enig voorbehoud bij het bebossen van die 25 ha. Ik wil echter wel ergens op wijzen. Volgens wat hier staat in de nota moeten wij inderdaad rekening houden met de pachters. Daar zijn wij ook mee akkoord. Maar ik denk dat we ook rekening moeten houden met onze financiën. Wij kunnen 150.000, 160.000 of 170.000 euro aan subsidies mislopen als wij binnen zes jaar niet bebossen. Ik denk dat we op dat moment ook de afweging moeten maken: betalen wij inderdaad de pachter op een correcte manier uit? Indien niet, dan zijn wij misschien 160.000 à 170.000 euro kwijt, of misschien zelfs meer; dat weet ik niet, ik zou het even moeten nakijken. De volledige Oost-Vlaamse bevolking is dat geld dan kwijt. Dus het is een afweging tussen het individu en de gemeenschap, denk ik.

De heer voorzitter

Niemand vraagt nog het woord? Dan gaan we stemmen.
We stemmen over het hospicebos te Nazareth, punt 13.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
65 'ja'.
Unanimiteit.

PUNT 14. TOERISME (OPENBARE ZITTING)

Strategisch beleidsplan 2012 – 2017 voor toerisme en recreatie in het Meetjesland:
goedkeuring

DEBATTEN

De heer voorzitter

Punt 14. Toerisme en recreatie.
Strategisch beleidsplan 2012 – 2017 voor toerisme en recreatie in het Meetjesland:
goedkeuring

Meneer Lampaert en meneer Joris, in de eerste ronde. En meneer Beke.

De heer Lampaert

Meneer de voorzitter, ik wil hierbij openbaar zeggen dat ik bijzonder gelukkig ben met dit strategisch beleidsplan voor toerisme en recreatie voor het Meetjesland. Ik denk dat het een mooi, degelijk en goed uitgewerkt plan is. Ik ben er bijzonder gelukkig mee dat in dat plan ook is aangeduid dat er bijzondere aandacht moet besteed worden aan de samenwerking met andere beleidsdomeinen. Het is al voldoende gezegd vandaag, denk ik, maar het is inderdaad belangrijk dat een strategisch plan rekening houdt met de lokale landbouw, de natuur, de plattelandsontwikkeling, de ruimtelijke ordening en de cultuur. Ik ga eigenlijk ook akkoord met alle strategische uitgangspunten die in het plan worden voorzien. Maar er is toch een klein voorbehoud dat ik wens te maken. Misschien is de hefboom iets te nauw gedefinieerd. Meneer de voorzitter, het krekengebied waar ik het over heb, is super. Voor sommige mensen is het 'cool'. Maar het Meetjesland is meer dan dat. Ik wil niks afdoen aan de bevoegdheden en dromen van de burgemeesters van Sint-Laureins en Assenede, die in dat krekengebied actief zijn, maar het krekengebied is ook iets dat voornamelijk onder zware druk staat. Dat moet men toch weten. Maar ik maak mij toch wel een beetje zorgen omdat het aanloopgebied naar dit krekengebied zo beperkt wordt besproken. Het Meetjesland is niet alleen maar het noorden van het Meetjesland. Ook het zuiden van dat gebied verdient aandacht. We hebben daar in de provincie een prachtig domein liggen: Het Leen. Het Leen ligt niet in het krekengebied, maar is voor mij toch wel een bijzonder belangrijke toeristische troef. Ik kan het ook hebben over de restbosgebieden, zoals in Zomergem en bij Lembeke. Men kan het hebben over het Schipdonkkanaal. Ik heb het al een paar keer over dat kanaal gehad, hier in deze vergadering. Maar men kan het ook hebben over de kleine beken, de kleine rivieren en de kleine kanaaltjes, zoals de Lieve, die in dat zuiden van dit Meetjesland stromen. Die kunnen uitgebaat worden in het kader van het toerisme. Fietstoerisme wordt voor belangrijk aangezien, zeker en vast, maar fietstoerisme hoeft niet alleen in het krekengebied plaats te vinden. Ook langs deze kanalen, beken en rivieren waar ik het daarjuist over had, is fietstoerisme bijzonder belangrijk. En misschien kunnen we er ook eens aan denken om in dit gebied, dat inderdaad onder zware druk staat - industriële druk vanuit Zeebrugge - ruiterspaden te organiseren. In alle geval: ik vraag alleen maar aan de gedeputeerde voor Toerisme dat hij in het bijzonder ook rekening zal houden met het zuiden van het Meetjesland.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Lampaert. Meneer Joris.

De heer Joris

Ja, ik wou juist iets ten gunste van het krekengebied zeggen, als aanvulling op de woorden van onze collega. Qua toerisme en recreatie is dat toch een gebied met enorme troeven. Ge hebt daar niet alleen nog prachtige landschappen en mooie echt Vlaamse dorpen. Ge hebt daar ook soorten folklore, bijvoorbeeld het krulbollen, dat ge bijna nergens anders nog ziet. Ge kunt dat kapotslaan met grootschalig toerisme à la Disneyland, maar op kleine schaal is daar iets sympathieks van te maken. Het krulbollen is onze Vlaamse vorm van petanque. Het is veel

moeilijker dan petanque, te moeilijk voor de Fransen misschien. Maar het is iets sympathieks wat veel mensen nog zou kunnen aanspreken, ook los van de prachtige landschappen. Mijn voornaamste vrees betreft echter iets anders. Dit is een strategisch plan. Hier staat niets concreets in over wat er gaat gedaan worden. Als het hierbij blijft – en dan denk ik natuurlijk vooral aan de volgende legislatuur – is er alleen een studie bureau beter van geworden. Zo'n plan is maar zinvol, werpt maar vruchten af, als het wordt omgezet van een strategisch plan naar een tactisch plan, naar een daadwerkelijke uitvoering van projecten. En ik hoop dat de wissel van legislatuur, deputatie en raad daar geen rem op gaat zetten. Ik hoop dat dit niet een stille dood sterft en als een stapel nutteloos papier in een archief blijft verstoffen. Het krekengebied en het Meetjesland verdienen beter. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Beke.

De heer Beke

Ja, dank u wel, voorzitter. Wat hier voorligt, is een heel interessant en belangrijk document. Ik heb dat ook in de commissie gezegd en mijn collega's hebben er ook al op gewezen. Daarbij gaat het dan natuurlijk wel om het grotere gebied Meetjesland en in het bijzonder om het krekengebied. Ik denk dat wij over dat krekengebied toch ook een zekere zorg moeten hebben. We moeten vermijden dat er finaal een te grote druk op komt te liggen, want dat zou dit gebied in zijn hart treffen. Maar ik houd nu al voor de zoveelste keer een pleidooi. Dit is het fietsgebied bij uitstek. Ik fiets daar heel veel. Ik lees in het rapport dat er al zo'n 790 km aan fietspaden ligt. Dat bewijst dus wel dat het inderdaad het fietsgebied bij uitstek is. Ik lees ook dat ervoor gepleit wordt om themaroutes te maken, een ontsluiting en zo verder. Dat is schitterend. Wat dat betreft zou men een verbinding kunnen leggen met poëzie, cultuur, die themaroutes en zo verder. Dat wordt ook aangehaald. Naast de fietsroutes zijn er de wandelroutes. Het krekengebied is een uniek wandelgebied, waar men echt nog geconfronteerd wordt met de zuivere natuur en waar men ook de landbouw kan zien en leren waarderen. Die twee aspecten zijn naar mijn gevoel zeer belangrijk. Maar ik denk dat wij ook iets moeten doen met de aanwezigheid die we daar reeds hebben. De collega's hebben daar ook al op gewezen, denk ik. Aan de poort, eigenlijk in het hart van het krekengebied, hebben we een mooi sportcentrum: de Boerenkreek. Dat centrum is nu toegespitst op de sport. Ik heb in het verleden ook al gezegd dat we daar als het ware een vertrek- en aankomstpunt kunnen maken voor fietsers, wandelaars en zo verder. We zouden hun daar ook informatie kunnen geven over dat gebied. Het zou bovendien bijdragen tot een nog grotere profilering van wat de provincie op dat gebied allemaal doet. Dus ik houd een pleidooi om dat sportcentrum in te schakelen. Desnoods zouden we daarvoor mettertijd wat bijkomende investeringen moeten doen, zodat ook de fietser en de wandelaar daar een goed thuis vindt. Wat de marketing betreft: dit gebied heeft een interessante ligging. Het ligt geprangd tussen de kust, Zeeuws-Vlaanderen, Gent, het Brugse ommeland en zo verder. Nu lezen we dat men het krekengebied via dit direct omliggende gebied vooral ook wil ontsluiten naar het buitenland. Daarbij denkt men dan richting Frankrijk enzovoort, maar Nederland ligt natuurlijk het dichtst bij. Ik weet niet welke inspanningen daar zullen gedaan worden, want dat lees ik niet. En dan kom ik een beetje op mijn gevoelige plek. Ik kom jaarlijks in Utrecht. Daar mis ik de laatste jaren de aanwezigheid van het Toerisme Oost-Vlaanderen. Het gaat daar wel om de grootste toerismebeurs in het Nederlandstalige gebied, in de Benelux, zeg maar. Heel veel mensen komen daar naartoe. De beurs duurt niet zo lang. Dat betekent dat de investering niet zo zwaar is. We zouden daar mensen op dit gebied kunnen attenderen. Maar dichterbij ligt de grensoverschrijdende samenwerking met de provincie Zeeland. Daarover gaat mijn volgende pleidooi. Zeeland is een vakantiegebied. Daar zitten heel veel Nederlanders. Die hebben daar een buitenverblijf. Dat geldt ook voor Duitsers en zo verder. We moeten proberen daar een goede koppeling mee te maken, een goede

DEBATTEN

samenwerking tot stand te brengen en ook een ontsluiting te realiseren over de grenzen heen. Ik weet dat men daar aan beide kanten voor open staat. Ik heb er ook al over gesproken met onze collega's van de VVD. Er moet alleen een initiatief genomen worden. Ik denk, deputé, dat ge daar schitterende resultaten zoudt kunnen bereiken. Maar het moet dus aangepakt worden. Ten slotte pleit ik voor iets waar collega Lampaert ook al op gewezen heeft: het betrekken van andere actoren, zeker in onze eigen werking. We hebben sport, toerisme, cultuur, onderwijs en landbouw. Wat dat betreft pleit ik voor een transversale werking (geen transversale cel dus, maar een transversale werking). Ik denk dat dat het gebied en zeker dit plan goed zou kunnen ondersteunen. Maar mijn gelukwensen voor dit werkstuk. Het biedt mogelijkheden voor een verdere uitwerking. Dank u wel, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Beke. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ja, dames en heren, het toeristisch plan voor het Meetjesland is een strategisch plan. Dat betekent dat van onderen uit onderzoek gedaan wordt rond de vraag wat de troeven zouden kunnen zijn van een bepaald gebied. Iedereen van ons kan in dat gebied bepaalde troeven ontdekken. Maar dit is onvoldoende. We moeten weten wat als troef aantrekkelijk is om mensen naar dat Meetjesland te brengen. Dat vraagt een heel andere perceptie dan als het erom gaat wat wij van binnenuit ervaren, vanuit het Meetjesland zelf of vanuit de directe omgeving in Oost-Vlaanderen. De bedoeling van het onderzoek is vooral dat we extern toerisme naar dat Meetjesland brengen. Dat betekent dat het plan daarop afgestemd is. En als je dan de dingen in de focus gaat stellen, als je gaat onderzoeken wat voor motieven mensen kunnen hebben om naar het Meetjesland te komen, dan kom je vooral terecht bij dat krekengebied. Dat krekengebied is een eerste motief om mensen naar het Meetjesland te lokken. En waarom komen mensen naar dat gebied? Niet alleen om zijn schoonheid, om de unieke ervaring die men er kan hebben, maar ook om zijn ligging tussen Gent en Brugge en omdat het een uitvalsbasis is naar andere toeristische trekpleisters. Dat blijkt uit onderzoek naar de motieven van mensen die het Meetjesland bezoeken. Deze troef moet verder uitgewerkt worden met producten die daaraan kunnen gekoppeld worden en die mensen kunnen verleiden om een tweede maal naar het krekengebied en het Meetjesland te komen. Die tweede maal kunnen zij dan vanuit het krekengebied als uitvalsbasis andere omgevingen gaan bezoeken dan die waar het motief voor hun eerste reis hen naartoe leidde. Zo zit dit plan in elkaar. Eerst en vooral gaat het om de reden voor een eerste bezoek aan de regio. Die reden staat centraal in de promotie die ge voert in binnen- en buitenland. En als de mensen er dan zijn, willen we vervolgens proberen hen zover te krijgen dat ze hun verblijfsduur verlengen, zodat ze de ruimere omgeving kunnen gaan verkennen van het gebied waar ze hun eerste motief uit geput hebben. Dan komen natuurlijk andere gebieden heel erg in het zicht. Maar die moeten binnen het Meetjesland zelf kunnen gepromoot worden. Dat zijn niet de dingen die je extern gaat promoten. Het heeft geen zin om naar Limburg te lopen met een folder over punten die minder aantrekkingskracht hebben, maar die we wel als waardevol ervaren. Die punten zullen onvoldoende motief verschaffen om een eerste reis naar het Meetjesland te maken. Daarom staat de reden om de regio voor het eerst te bezoeken centraal in wat u promoot in het buitenland of in andere provincies. Pas als tweede stap kun je die andere dingen ook centraal gaan stellen.

Meneer Beke, u hebt het over het toeristisch onthaal. Welnu, in de interne staatshervorming zijn we al een eind opgeschoten. Wij zullen de binnenlandpromotie moeten doen. Dat is reeds afgesproken. We maken een onderscheid tussen binnenlandpromotie en buitenlandpromotie. De promotie in het buitenland zal voor Toerisme Vlaanderen zijn, zij het dat het ons niet zal verboden worden om een bepaalde gerichte promotie te voeren. In het verleden zijn wij reeds

overgeschakeld om die gerichte promotie te realiseren, ook in de voor ons interessante markt die Nederland is. Verder meten we heel veel bij Toerisme Oost-Vlaanderen. We hebben de beurzen verlaten die misschien op het eerste gezicht heel interessant lijken, maar die qua aantal bezoekers geen daadwerkelijk resultaat opleveren en alleen een papierstroom genereren. We gaan dus zeer gericht met een duidelijk vastgesteld product een aantal buitenlandse beurzen aandoen. Voor ons gebeurt dat in dit geval enkel nog in Nederland. Wat de grensoverschrijdende samenwerking betreft: daarover vindt zeker en vast afstemming plaats. Maar het is natuurlijk niet onze bedoeling de regio Meetjesland-Zeeland te promoten. Het is wel onze bedoeling een product aan te bieden waarbij het interessant kan zijn om vanuit de uitvalsbasis Meetjesland ook Zeeland te bezoeken. Daarom is het netwerk van fietsknooppunten dat wij hebben ontwikkeld volledig afgestemd op het fietsroutenetwerk dat in Zeeuws-Vlaanderen is voorzien. Om dezelfde reden is het netwerk van wandelknooppunten dat nu gefinaliseerd is, volledig afgestemd op de overgangen naar Zeeuws-Vlaanderen. Wij proberen dus vanuit de uitvalsbasis Meetjesland die grensoverschrijdende samenwerking te realiseren. We doen dit trouwens ook via projecten die extern gefinancierd worden, met Europese middelen. Voor een grensoverschrijdende samenwerking zijn extra middelen beschikbaar. We gebruiken die heel vaak vanuit het Meetjesland. Dan kom ik nog bij het toeristisch onthaal. Het toeristisch onthaal zal waarschijnlijk belanden bij de provincies. Op dit moment zit het binnenlands toeristisch onthaal nog bij Toerisme Vlaanderen. Het zou kunnen zijn dat wij daar een verantwoordelijkheid in krijgen. Over de tijdsspanne durf ik mij niet uit te spreken. In alle geval zullen wij voor 2014 – waarschijnlijk medio 2013 – zekerheid hebben over de finalisering van de interne staatsvorming. Daarbij zullen ook uitspraken gedaan worden over het toeristisch onthaal. Het zal dan in ieder geval een ander uitzicht krijgen. Wie het ook gaat uitvoeren, het zal niet noodzakelijk gekoppeld worden aan de grote steden, zoals nu het geval is. De grote steden zijn namelijk niet altijd de beste toeristische publiekstrekkingen. Wat de samenwerking met andere beleidsdomeinen betreft: er bestaat een vrij grote en interessante samenwerking met de verschillende beleidsdomeinen, onder andere met betrekking tot de Interreg-programma's. In die programma's zet de provincie ook volop in op het toeristisch product, in samenwerking met Toerisme. Verder was ik gisteravond nog in de Vlaamse Ardennen, waar wij samen met collega Vercamer in de plattelandsontwikkeling rond Leader sterk insteken op toerisme. Daar zijn alle beleidsdomeinen bij betrokken. Ik kan u wijzen op het overleg dat wij deze week hadden met Waterwegen en Zeekanaal. In dat overleg zit men vanuit heel veel verschillende invalshoeken – het Vlaams Gewest, Natuur en Groen en dergelijke meer - rond de tafel om de gepaste afstemming en doorbraken te realiseren voor toerisme en recreatie, ook in het Meetjesland. Die overschrijdende samenwerking is dus aanwezig. Er is sprake van goodwill bij alle partners, terwijl vroeger vaak zelfs betrokken mensen tegenover elkaar stonden en niemand een duimbreed wilde toegeven als het ging om het realiseren van toerisme op een bepaald grondgebied. We hebben een zeer goede samenwerking met de VLM, met Natuur en Groen en met het Vlaams Gewest. Af en toe is een vergadering nodig om een en ander af te stemmen, maar we bereiken daar toch telkens interessante doorbraken. Dus die grensoverschrijdende interne samenwerking is er volkomen.

Dan kom ik nog even bij de opmerking van de heer Joris dat er geen concreet actieplan is. Een actieplan kun je natuurlijk slechts maken als je verwoord hebt wat de belangrijkste focus moet zijn waarbinnen deze acties kunnen ontwikkeld worden. Anders kan het zijn dat je acties ontwikkelt die geen enkele zin hebben, omdat ze niet ondersteund worden door het gevoel van de gebruiker, de toerist en de beleidsmaker dat op die punten iets gedaan zou moeten worden. Dus het is alleszins belangrijk om met dit strategisch plan te beginnen. En we brengen de sector telkens rond de tafel, bijvoorbeeld in projecten als bijvoorbeeld Collabor8 (u vindt het op onze slides). Zo'n project is er echt op gericht om alle actoren binnen een bepaalde regio samen te brengen om een actieplan te ontwikkelen rond toerisme. Dat actieplan kan gaan over het naar voren brengen van streekeigen producten (bijvoorbeeld in de horeca), de eigenheid van een streek en de smaak van een streek. Daarvoor is de medewerking nodig van producenten van streekproducten, hotels en restaurants. Zij kunnen op dat vlak heel specifiek het Meetjesland centraal stellen als een plaats waar u een unieke belevenis kunt hebben. Vanuit andere projecten die in het verleden reeds ontwikkeld waren, kan ik u zeggen dat die

DEBATTEN

samenwerking echt loont. We zien dat restaurants waar men met streekeigen producten werkt, waar men een streekeigen menu in het aanbod heeft, extra bezocht worden. Men wil dat streekeigene dus extra beleven. Degenen die niet meegaan in gans die netwerkvorming, blijven dus achter en worden gedegradeerd. Maar binnen dit plan zullen actieplannen zich dus zeker zich ontwikkelen. Dit staat zeker op de agenda. Het loopt zelfs. De contacten tussen de verschillende mensen binnen die regio zijn er reeds en ze lonen reeds vanuit vroegere projecten die wij gehad hebben.

Dan ga ik naar meneer Lampaert. Ja, het is inderdaad zo dat wij aandacht hebben voor het volledige Meetjesland, maar dan wel vanuit het krekengebied als hefboom. Dat krekengebied is het motief voor een eerste bezoek. Als men zijn eerste motieven uitgewerkt heeft, als men Brugge en Gent heeft bezocht en het krekengebied, dan wil men bij een tweede bezoek de regio verder ontdekken en dus ook naar andere plaatsen gaan. We mogen van het Meetjesland zeggen dat het een unieke belevenis is. Als men die unieke belevenis gehad heeft, wil men er meer van en zal men een tweede bezoek brengen, gebeurlijk in een ander of uitgebreider gezelschap. Dat is wel degelijk in dit plan aanwezig. Het vertrekpunt is heel rationeel, heel duidelijk. Dat kan leiden tot een zeer goed resultaat. Ik vind het een zeer goed plan. Er is goed overleg over gevoerd met alle actoren die moesten betrokken zijn. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer de deputé. Vraagt nog iemand het woord? Het was dus afdoend, duidelijk.

We gaan stemmen over punt 14, toerisme en recreatie. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
69 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 15. WELZIJN – WONEN (OPENBARE ZITTING)

Fusie sociale kredietvennootschappen: aanduiding van één effectieve en één plaatsvervangende vertegenwoordiger in de algemene vergadering van de nieuwe nv "Kredietmaatschappij Onze Thuis"

De heer voorzitter

Punt 15. Wonen

Fusie sociale kredietvennootschappen: aanduiding van één effectieve en één plaatsvervangende vertegenwoordiger in de algemene vergadering van de nieuwe nv 'Kredietmaatschappij Onze Thuis'.

Meneer Liebaut heeft het woord.

De heer Liebaut

Voorzitter, het voorstel voor de effectieve vertegenwoordiger betreft mevrouw Mirèse Deckers. De plaatsvervanger is Liebaut.

De heer voorzitter

Dat bent u, hè, meneer Liebaut? Zijn er... Meneer Joris?

De heer Joris

Omdat tradities gerespecteerd moeten worden, dienen wij een tegenkandidatuur in: Daniël De Knijf als effectieve vertegenwoordiger en Annemie Peeters-Muyshondt als plaatsvervanger.

De heer voorzitter

We gaan stemmen, eerst over het amendement, dus over het voorstel van meneer Joris. We stemmen over de beide kandidaturen: meneer De Knijf en mevrouw Muyshondt. Wie daarmee akkoord gaat, stemt voor die mensen. Wie daar niet meer akkoord gaat, stemt niet voor hen. Wie er geen mening over heeft, onthoudt zich van stemming. De stemming is geheim, elektronisch. Ik open ze.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
15 'ja', 51 'neen', 2 onthoudingen.
U bent beide niet verkozen.

Nu stemmen we over het voorstel van de meerderheid: mevrouw Deckers en meneer Liebaut. Hetzelfde: een geheime stemming, elektronisch. Ik open ze.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
49 'ja', 1 'neen', 17 onthoudingen.
Mevrouw Deckers en meneer Liebaut zijn aangeduid.

PUNT 16. WELZIJN – WONEN (OPENBARE ZITTING)

Cvba met sociaal oogmerk 'Gewestelijke Maatschappij voor de Kleine Landeigendom 'Het Volk'
' : aanduiding van één effectief en één plaatsvervangend lid in de algemene vergadering en
aanduiding van één lid van de raad van bestuur

De heer voorzitter

Punt 16. Wonen.
Cvba met sociaal oogmerk 'Gewestelijke Maatschappij voor de Kleine Landeigendom 'Het Volk'.

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Het voorstel is om voor de algemene vergadering te benoemen als effectief lid de heer Luc Lampaert en als plaatsvervangend lid mevrouw Gerda Zenner. En als ge mij toestaat: voor de raad van bestuur wordt voorgesteld de heer Alexander Vercamer.

De heer voorzitter

DEBATTEN

Meneer Joris.

De heer Joris

Ik doe een tegenvoorstel: effectief lid Annemie Peeters-Muyshondt, plaatsvervangend lid Daniël De Knijf en lid van de raad van bestuur ikzelf, Marc Joris. Dank u.

De heer voorzitter

Ik zou graag willen dat we in één geheime stemming over de drie kandidaturen stemmen. Of moeten we dat apart doen?

Moeten we apart stemmen of mag ik meteen laten stemmen over... Iedereen akkoord?

De ene geheime stemming valt dus weg. We gaan meteen stemmen over de drie. Het voorstel van meneer Joris is dus: mevrouw Muyshondt, de heer De Knijf en de heer Joris zelf, hè?

Goed.

De stemming is geheim, elektronisch. Ze is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

13 'ja', 51 'neen', 1 onthouding. U bent niet verkozen.

Nu over het voorstel van de meerderheid: meneer Lampaert als effectief lid, mevrouw Zenner als plaatsvervangend lid en ter aanduiding van één lid van de raad van bestuur de heer Vercamer. Wie daarmee akkoord gaat, stemt 'ja'. De anderen stemmen 'neen' of onthouden zich.

De stemming is geheim, elektronisch en ik open ze.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

50 'ja', 5 'neen', 11 onthoudingen.

Meneer Lampaert, mevrouw Zenner en meneer Vercamer zijn aangeduid in de respectievelijke functies.

PUNT 17. KLACHTENBEHANDELING (OPENBARE ZITTING)

Rapportage: kennisneming van het verslag over 2011

De heer voorzitter

Punt 17. Een kennisneming: klachtenbehandeling.

Rapportage: kennisneming van het verslag over 2011.

We nemen kennis.

We komen tot de vragen. Er zijn er drie van meneer Joris, eentje van meneer Franck en eentje van mevrouw Muyshondt. Meneer Joris, ik zou u vragen na uw tweede vraag iemand anders aan de beurt te laten komen. Dan gaat ge daarna weer door.

PUNT 18. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Het geplande bedrijventerrein bij Gemeldorp

De heer voorzitter

Dus eerst meneer Joris inzake het geplande bedrijventerrein bij Gemeldorp. U heeft het woord.

De heer Joris

Geachte heer gouverneur, geachte voorzitter, beste collega's, de provincie Oost-Vlaanderen heeft een plan opgemaakt voor de afbakening van het kleinstedelijk gebied Geraardsbergen. Naast de grenslijn zelf bevat dit RUP nog zes andere deelplannen, met name het regionale bedrijventerrein Geraardsbergen-Noordoost, het bedrijventerrein annex retailcenter op de Unalsite, de zone voor grootschalige kleinhandel langs de N42, de zone voor bedrijvigheid en recreatie en doortreksterrein Geraardsbergen-Noord en twee kleinere natuurgebieden in de Molenbeekvallei. Ik ga het hier alleen hebben over één aspect daarvan. Dat is het stuk van het RUP dat betrekking heeft op Gemeldorp, namelijk het voorziene bedrijventerrein in de driehoek die wordt gevormd door de Strichtstraat in Lierde...

De heer voorzitter

Meneer Joris, wacht even alstublieft. Mensen, ik vraag stilte. Men luistert of men gaat naar buiten.

Meneer Joris.

De heer Joris

Het gaat dus om het voorziene bedrijventerrein in de driehoek gevormd door de Strichtstraat, N42-Gentsesteenstraat-Astridlaan en de spoorweg. Het Nieuwsblad schreef daar op 22 februari een uitvoerig artikel over. Ik citeer hier de argumentatie van de actiegroep en ik ga die onmiddellijk met zeer recente informatie nuanceren. De actiegroep zegt: *[letterlijk citaat]* "De industriezone lijkt op maat gesneden voor de betonbreekcentrale Rebuco-Ascoop, die geen vergunning voor uitbreiding krijgt in de meer centraal gelegen industriezone Unalpark. Die vergunning werd ook al geweigerd nadat de omwonenden van dat Unalpark in Geraardsbergen actie hadden gevoerd. Als dat bedrijf hier komt, dan wordt Gemeldorp bedreigd door stof-, geur- en lawaaihinder. Er is zelfs sprake van asbest!. Ook zou de toegangsweg vanaf de Galgenstraat oververzadigd raken." *[samenvattend in eigen woorden:]* "Nu al is het heel druk op de openbare weg. Er zullen zware vrachtwagens bijkomen. Gemeldorp wordt onleefbaar." Ik sla een stuk over. *[letterlijk citaat]* "Volgens de stedenbouwkundige voorschriften wordt het een regionaal gemengd bedrijventerrein voor bedrijven groter dan 5 hectare. Ondertussen weten we dat het terrein zo goed als volledig ingenomen zal worden door Rebuco. Vorige week" – dat is intussen natuurlijk al langer geleden – "waren we aanwezig op een infovergadering in Geraardsbergen. Wat daar verteld werd, strookt niet met wat we op de website van de provincie lezen. Vandaar dat we achterdochtig zijn."

Ik heb recent een andere tekst gekregen, van iemand van een andere actiegroep of misschien ook van dezelfde. Daarin is een aantal dingen uit dat stuk in Het Nieuwsblad rechtgezet. Ik lees daaruit het gedeelte voor dat voor ons belangrijk is. Dat is niet zo lang. "In het krantenartikel van Het Nieuwsblad waar u naar verwijst, wordt verkeerdelijk gesproken over de verwerking van asbest." Deze opmerking laat zien dat dit een serieuze actievoerder is, die niet direct geruchten en kleine feitjes opblaast en daar een hele affaire van maakt. Dit is iemand die echt de waarheid zoekt en die zegt: ja, maar wat ze daar zeggen, is overdreven. "We gaan ervan uit dat er enkel gebonden asbest in het bedrijf ontvangen wordt en dat dit dan elders verwerkt zal

DEBATTEN

worden. Dit bedrijf heeft echter de reputatie erg slordig om te gaan met asbesthoudende golfplaten.” Enzovoort.

Nu heb ik Google te hulp geroepen. Ik heb uit kranten van 2008 en 2009 een aantal artikels opgezocht over de discussie die toen en in de jaren daarna over datzelfde bedrijf werd gevoerd. Het lijkt allemaal niet zomaar wat gepraat van een actiegroep te zijn. Er heeft in dat bedrijf geen Seveso-ramp plaatsgevonden, maar er zijn daar zeker slordigheden geweest. Het bedrijf heeft zich niet, of maar juist op het randje, aan de regels gehouden. Als ergens een windmolen of een waterzuiveringsinstallatie moet worden ingepland, ziet iedereen in dat iemand daar de pineut van gaat zijn. Heel de gemeenschap heeft elektriciteit nodig, maar op die ene plaats waar ze die windmolens neerzetten, ondervindt men daar wel de nadelen van. Heel de gemeenschap heeft gezuiverd water nodig, maar die ene gemeente waar dat station komt, zal er de misère van hebben. Maar dan weegt ge twee goede dingen tegen elkaar af: het algemeen belang versus het plaatselijk belang. Nu, als ge al deze artikels bij elkaar zet, rijst zeer sterk de indruk dat hier van algemeen belang niet zo erg veel sprake is. Als we het tot de essentie terugbrengen, gaat het erom dat ze dat bedrijf in Geraardsbergen niet meer willen, om klaarblijkelijk nogal goede redenen en dat ze het daarom maar overplanten naar Gemeldorp. Want ja, Geraardsbergen is een grote stad. Daar zijn nu eenmaal meer kiezers. In Gemeldorp zijn het er veel minder. Een klein, onschuldig dorp krijgt dus de volle laag. Als dat voor het algemeen belang was, zoudt ge zeggen: misschien moet dat. Het bedrijf moet ergens een plaats hebben. Maar waarin zit hier het element van algemeen belang? Het enige belang dat ik in die vele mails, artikels en teksten terugvindt, is het belang van Rebuco. Dat belang is natuurlijk niet niks. Niemand ziet een bedrijf graag ten onder gaan. Dat is ook mijn bedoeling niet. Maar dit is niet een kwestie van algemeen belang tegenover lokaal belang. Als ge een bedrijventerrein maakt en er zijn verschillende bedrijven die zich daarop zouden kunnen vestigen, ligt de zaak weer anders. Maar dit is zo specifiek – in juridische termen zou men zeggen: dit is bijna een wetgeving ad hominem, om één bepaalde persoon te bedienen. Dat lijkt mij ongezond.

Ik lees hier een stukje voor dat lang geleden geschreven is over dat bedrijf, over de geluidshinder. Ik pik er maar één ding uit. Volgens mij schrijven de mensen van dat bedrijf dat zelf over hun eigen bedrijf. Ik denk dus dat ge er nog wel een paar decibels bij zult mogen doen. “De behandeling van het bouw- en sloopafval bestaat onder andere uit het zeven en breken van bouwpuin. Dit breken en zeven brengt enig geluid met zich mee”. Dat laatste klinkt een beetje eufemistisch, want “in industriegebieden geldt overdag een geluidsnorm van 60 dBA, ’s avonds en ’s nachts van 55 dBA. De geldende normen in gebieden...” – en dan volgt er een opsomming. Om een lang verhaal kort te maken: ze laten verstaan dat ze nog een inspanning zullen moeten leveren om die normen te halen. Dat was in 2007. Nu gaat men in het rustige, landelijke Gemeldorp het bedrijf zetten dat de mensen in Geraardsbergen niet wilden. En wat kunnen de inwoners van zo’n klein gehucht daartegen doen?

Ik kom nu tot mijn concrete vragen: 1. Is het juist dat dit bedrijventerrein in het RUP op de maat van de betonbreekcentrale Rebuco-Ascoop gesneden is? Welk percentage van het terrein zou door Rebuco-Ascoop worden ingenomen? Ik zou graag concrete cijfers willen hebben. Ik stel ook concrete vragen. Welke andere bedrijven hebben ook reeds belangstelling laten blijken? Ik vrees dat het antwoord zal zijn: geen enkel bedrijf. 2. Actiegroepen laten zich soms meeslepen door geruchten. Wat zijn de concrete feiten – niet over de verwerking van asbest, want dat beweert niemand nog in ernst, maar over de verwerking van asbesthoudend bouwafval? Is daar formeel of informeel al iets over beslist? 3. Op welke manier wordt geanticipeerd op de te verwachten verkeersproblemen? 4. Iets wat mij toch ook wel bijzonder interesseert: de actiegroep wijst op tegenstrijdigheden tussen de gegevens op onze webstek en de gegevens die in Geraardsbergen verstrekt werden. Nu is dat misschien een heel moeilijke vraag. Ge zoudt tegelijk ook Geraardsbergen moeten kunnen vragen: wat hebben jullie toen gepubliceerd of op de webstek gezet? Maar wat is uw reactie hierop? Is er een misverstand geweest of een communicatiestoornis, waarbij Geraardsbergen het had over ‘donkergrijs’ en de provincie over ‘lichtgrijs’? Of is het een uiting van een dieper liggend belangenconflict, een clash of civilization? Wat zit er achter die constatering van de actiegroep dat de twee besturen op een verschillend

niveau verschillende dingen hebben gezegd? Zoiets komt de geloofwaardigheid van besturen in het algemeen niet ten goede. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Mevrouw Bruggeman.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, meneer de voorzitter. Uit de persartikels waarnaar verwezen is, hebben we inderdaad kunnen vernemen dat er een georganiseerd protest is gerezen tegen het PRUP Geraardsbergen-Noord, of althans tegen het deel waarvan hier sprake is. Nu hebben wij dat PRUP op 14 december 2011 voorlopig vastgesteld, samen met vijf andere PRUP's die te maken hebben met de afbakening van het kleinstedelijk gebied in Geraardsbergen. Ik haal dat aan omdat het belangrijk is. Hoe de procedure voor het opmaken en tot stand komen van die provinciale uitvoeringsplannen moet verlopen, staat letterlijk vermeld in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en meer bepaald in de artikelen 2.2.9 tot en met 2.2.12. Wat staat er dan in die artikelen? Na de voorlopige vaststelling – die dus heeft plaatsgevonden op 14 december – volgt een openbaar onderzoek. Voor deze PRUP's liep dat onderzoek van 9 januari tot en met 8 maart. Het is dus nog maar zeer recent afgelopen. Gezien het tijdstip waarop de artikels over het protest tegen het bewuste PRUP zijn verschenen, kunnen we ervan uitgaan dat de actiegroep haar bezwaren en opmerkingen ook zal officieel ingediend hebben bij de procoro. Want dat is de instantie waar die bezwaren, bemerkingen en dergelijke meer moeten binnenkomen. Vandaar dat het een beetje onverstandig zou zijn en ook niet mogelijk om in te gaan op de concrete vragen die nu gesteld worden. We zouden ons als deputatie namelijk blootstellen aan procedurefouten als we dit wel zouden doen. Artikel 2.2.10, paragraaf 5, stelt heel uitdrukkelijk dat het de procoro toebehoort om al die adviezen, opmerkingen en bezwaren te bundelen, te coördineren en daarover een gemotiveerd verslag uit te brengen bij de provincieraad. Het is dus niet zo dat we niet willen. We kunnen het niet. Het is de procoro die nu alles moet doen. Als we er hier en nu openlijk iets over zouden zeggen, dan zouden er procedurefouten kunnen gemaakt worden. Die procedurefouten willen we vermijden. In principe moet de procoro binnen 90 dagen na het einde van het openbaar onderzoek advies uitbrengen. Het einde van het openbaar onderzoek was 8 maart; dus dat wordt uiterlijk 6 juni. Ik zeg er wel uitdrukkelijk bij: in principe. Op zich zouden ze namelijk nog een verlenging van 30 dagen kunnen vragen. Maar laat ons ervan uitgaan dat ze dat niet nodig hebben. Dan moeten ze dus ten laatste op 6 juni alles gebundeld hebben en advies uitbrengen aan de provincieraad. Ook de deputatie zal kennis krijgen van dat advies van de procoro. Zij zal dan op basis daarvan aan de provincieraad al dan niet gewijzigde plannen voorstellen in het kader van de definitieve vaststelling. Die definitieve vaststelling moet uiterlijk 180 dagen na het einde van het openbaar onderzoek plaatsvinden. Ik spreek altijd van 'uiterlijk', maar voor beide termijnen zijn verlengingen mogelijk. Ik zou dus zeggen: laat nu eerst de procoro haar werk doen, zoals dat decretaal is bepaald. Vervolgens moeten we ons in kennis laten stellen van haar advies over die specifieke klacht. Het debat daarover moeten we dan voeren wanneer dat mogelijk is. Dat zal dus gebeuren in verband met de definitieve vaststelling, die in principe in de raad van juni zal plaatsvinden, tenzij men gevraagd heeft om een verlenging van de termijn. Nogmaals, we willen procedurefouten vermijden en het is geen kwestie van niet willen. Juist omdat die procedure zo heel strikt is omschreven, denk ik dat het onverstandig is om nu op de zaak in te gaan. Het komt in ieder geval terug in juni, als we de definitieve vaststelling laten plaatsvinden. Dan is het dus mogelijk dat de deputatie op basis van het advies van de procoro een aantal aanpassingen doet. Maar bon, dat zullen we dan zien in juni.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel. Ik denk dat dat afdoende is.

PUNT 19. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Voedselverliezen en gebeurlijk provinciale maatregelen

De heer voorzitter

Meneer Joris heeft een tweede vraag, inzake voedselverliezen en gebeurlijk provinciale maatregelen.

Meneer Joris.

De heer Joris

De Wereldvoedselorganisatie FAO berekende in mei 2011 dat het wereldwijde verlies aan voedsel jaarlijks zowat 13 miljard ton bedraagt, ongeveer een derde van de totale voedselproductie. Dat is een verspilling van geld, energie en kostbare grondstoffen. En nu denkt ge misschien: ja, in Ethiopië, daar wordt de oogst door ratten opgevreten en tijdens de moesson in India ligt daar de oogst te rotten. Dat is waar, maar we moeten eens de hand in eigen boezem steken. In de industrielanden is dat cijfer ongeveer hetzelfde. Ongetwijfeld om heel andere redenen. Het komt niet doordat wij geen goed systeem voor opslag en distributie van voedsel hebben. Het komt doordat wij, anders dan mensen in ontwikkelingslanden, ongelooflijk nonchalant zijn geworden in het weggooien van voedsel. Als ikzelf zie wat mijn echtgenote nu weggooit omdat ze denkt dat het niet meer helemaal fris is ... Vroeger, toen ik klein was, moest ik dat nog opeten. Ik ben er ook niet ziek van geworden en ik ben er niet aan doodgegaan. Ge ziet een enorm verschil in mentaliteit tussen toen en nu. Wij vinden het weggooien van voedsel heel normaal, terwijl dat eigenlijk niet zo normaal zou mogen zijn, in ieder geval niet bij alles. Volgens de FAO ligt het zwaartepunt van de verspilling bij ons in de industrielanden *iets meer* (dat is eufemistisch gezegd) bij de eindgebruikers. Dat bevestigt wat ge instinctief aanvoelt, hè? Het is een wijd verspreid misverstand dat dat niet zo erg is. Dat misverstand komt een beetje voort uit het feit dat we een gescheiden vuilnisophaling hebben en dat we heel veel composteren. We zijn gemakkelijker geneigd de dingen weg te gooien omdat we denken: het is toch niet verloren, het komt in de compost terecht, het is geen verspilling. Nu is het natuurlijk waar dat het minder erg is om voedsel weg te gooien in de groene vuilbak of op de composthoop dan gewoon ongesorteerd. Maar het blijft een verspilling, want composteren is een van de minst efficiënte manieren van voedselrecuperatie.

Volgens het Innovatiesteunpunt voor Land- en Tuinbouw – u allen welbekend als ge 'VILT' goed leest, dat we minstens één keer per maand in onze postbus krijgen - gebruiken veel land- en tuinbouwers nu al bepaalde 'reststromen' van voedsel, zoals ze dat noemen. Maar ze doen dat dan meestal in de klassieke vorm van veevoeder of bodemverbeteraar. Dat doen wij thuis ook, hè? Als wij denken dat het brood niet meer vers is, geven we het aan de konijnen. Dat is ook niet zo efficiënt. Het innovatiesteunpunt – dat ongetwijfeld kennis van zaken heeft – noemt de alternatieven voor het weggooien van voedsel in de volgorde van het beste naar het minst efficiënte. Op de eerste plaats staat dan de toepassing voor menselijke consumptie, bijvoorbeeld via voedselbanken. Op de tweede plaats staat de verwerking tot voedsel voor de consument. Ge kunt het dan niet meer rechtstreeks opeten, maar men kan het nog wel in een ander voedingsproduct voor mensen verwerken. Op de derde plaats staat de toepassing in dierenvoer. Dat ligt voor de hand, denk ik. Op de vierde plaats staat het gebruik als grondstoffen voor onder andere de farmaceutische en chemische industrie. Daar wil ik niet over

zeuren, want dat valt mijlenver buiten de bevoegdheid van de provincie. Hetzelfde geldt voor de verwerking tot biomaterialen, wat op de vijfde plaats staat. Vervolgens worden dan nog genoemd de verwerking tot meststof door vergisting en de verwerking tot meststof door composteren. Ge zoudt alle consumenten kunnen aanraden om dat te doen. Het allerlaatste wat genoemd wordt, is de toepassing voor opwekking van energie, zoals het verbranden van biomassa in elektriciteitscentrales. De meeste dingen uit het rijtje vallen – ik zeg het nog eens – buiten onze bevoegdheid. Maar er zijn een paar punten waarbij de provincie misschien de missing link, de ontbrekende schakel zou kunnen vormen in het probleem van voedselverspilling. We zouden natuurlijk ook op dit vlak eens aan bewustwording kunnen doen. Het probleem is in westerse landen namelijk hoofdzakelijk een consumentenprobleem. Is de provincie bereid een campagne te voeren tegen het lichtzinnig weggooiën van voedsel? We moeten de consument soms ook op zijn verantwoordelijkheid wijzen. Een brood van gisteren is natuurlijk niet meer zo vers, maar ge kunt dat nog best opeten. Niet flauw doen!

Een ander punt waarbij wij een sterke provinciale poot hebben en veel positieve invloed kunnen uitoefenen, betreft onze vele intensieve contacten met de landbouwsector. U bent daar kind aan huis, gedeputeerde Vercamer. Als u hun iets aanbeveelt, zullen ze zeker luisteren. Naar mij zullen ze wat minder luisteren, maar naar u zeker. Kunt u van die contacten gebruikmaken om minstens enkele aspecten van het probleem aan de kant van de producenten aan te pakken? Zo ja, dan graag binnen de bestaande structuren. Maak niet een nieuwe werkgroep of een nieuwe cel. Pas het in in iets wat al bestaat.

Het laatste is misschien het moeilijkste, maar volgens mij wel het meest zinvol. Ik geef catechese en wij gaan elk jaar met de kinderen naar de Brugse Poort. Daar bezoeken we een voedselbank. Kinderen zien niets. Ze zien wat er ligt, maar niet wat er niet ligt. Ge moet dat elke keer zeggen: geen paté, geen krabsla, er liggen geen lekkere dingen. Ge kunt 100 jaar worden met de dingen die ge in de voedselbank kunt krijgen, maar het zal lijken of het 200 jaar is, want het is allemaal stevige, gezonde, maar oersaaie kost zonder enige variatie. Me dunkt dat voor de provincie een typisch provinciale taak is weggelegd om te bemiddelen tussen de landbouwers en de voedselbanken. Laten we eerlijk zijn: die voedselbanken zitten in de grote steden, niet in de landbouwdorpen. De provincie kan een contact leggen tussen landbouwers en voedselbanken om te bewerken dat die voedselbanken meer rechtstreeks vanuit de producent bevoorrad worden. Dat zal het imago van de landbouw ten goede komen en het zal de vele problemen van de voedselbank helpen oplossen. Want de Europese steun voor die voedselbanken wordt drastisch teruggeschroefd en valt weg. Verder is de eeuwige bureaucratie ook een belemmering voor het verzamelen van voedsel. Dat voedsel kan nog prima in orde zijn, maar voordat ge alle stempeltjes en alle etiketjes hebt aangepast om aan de regelgeving te voldoen, hebt ge vier man personeel voltijds wekenlang moeten laten werken. De provincie zou hier een brugfunctie kunnen vervullen tussen de landbouwers die altijd met voedseloverschotten zitten en de voedselbanken in de steden die een schreeuwend tekort aan gevarieerd voedsel hebben. En we moeten elkaar niet voor de gek houden: met de economische crisis waar we nog lang niet uit zijn, zullen een heleboel mensen die daar vroeger nooit aan gedacht zouden hebben ook naar de voedselbank moeten gaan. Er zal dus een zwaarder beroep op de voedselbanken gedaan worden en er zullen minder middelen zijn, er zal minder voedsel te verdelen zijn. Probeer uzelf sympathiek te maken, het liefst vlak voor de verkiezingen, want dan is het tenminste zinvol. Probeer van hieruit de brug te zijn tussen de landbouwers enerzijds en de arme stedeling en de voedselbank anderzijds. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

DEBATTEN

Dank u wel, voorzitter. Ik verdenk de collega ervan dat hij dezelfde vakliteratuur leest als ik en dat hij ook Boer & Tuinder leest. Daar stond een zeer zinvol artikel in. Binnen de landbouworganisaties is het vandaag namelijk ook een hot item. Het is daar een actueel thema. Alleen gaat het dan niet zozeer om de voedselverspilling bij de consument, maar om de voedselverspilling door oogstresten en dergelijke die verloren gaan. Men denkt daar vandaag ook over na vanuit een economische invalshoek.

Ik maak eerst een algemene opmerking. We hebben wat concrete cijfers gekregen vanuit Nederland. Het Nederlands Voedingscentrum gaat ervan uit dat 40 kilo voedsel per persoon per jaar verloren gaat. Deze week hebben we ook in de populaire pers nog kunnen lezen over de suggesties die men in dit verband doet. Die suggesties houden onder meer een aanbeveling in om op een andere manier op het etiket aan te geven tot wanneer iets eetbaar is. Men maakt een onderscheid tussen twee verschillende aanduidingen. Voor bederfelijke waar hanteert men de aanduiding 'te gebruiken tot'. Dat is om veiligheidsredenen aanbevolen. Daarbij komt het er dus op aan uw koelkast goed te beheren. Wat het eerst vervalt, moet men het eerst opeten. Dat zal men vooral aan jonge mensen moeten leren vandaag. Een tweede categorie is het voedsel met de aanduiding 'ten minste houdbaar tot'. Dan hebben we het bijvoorbeeld over bieren van hoge gisting, trappistenbier. Het is een schande dat daar een houdbaarheidsdatum op staat. Die houdbaarheid moet ge zelf via uw kelderbeheer in de gaten houden. Op wijn staat het voorlopig nog niet, maar dat komt ook nog. Ge moet dat via uw kelderbeheer doen. Op droge voedingswaren moet ge eigenlijk geen houdbaarheidsdatum zetten. Die zijn in principe onbeperkt houdbaar, als ze goed bewaard worden. Conserven zijn in principe onbeperkt houdbaar, maar men verleidt consumenten om ze weg te gooien als de datum overschreden wordt. Vaak zijn het de minst sterke consumenten die zich daardoor laten leiden. Eigenlijk is het beste criterium voor een aantal voedingswaren niet de datum 'ten minste houdbaar tot', maar de klassieke oleofactische fase: kijken en ruiken. Maar goed, men denkt er in elk geval over na. Het wordt een beetje een publiek debat. Dat is een algemene opmerking.

Dan kom ik bij de drie concrete vragen. De eerste vraag is of wij bereid zijn een campagne te voeren. Wel, een campagne voeren, heel specifiek, dat doen we niet. Er zijn anderen die dat beter kunnen dan wij. Maar er zijn wel campagnes waarbij wij het onderwerp ter sprake brengen. We hebben de campagne 'duurzaam winkelen' gevoerd. Een doelstelling daarvan was bijvoorbeeld om de Oost-Vlamingen aan te zetten tot het gebruik van streek- en seizoensgebonden producten. Ze moesten ertoe worden aangezet om meer groenten en fruit uit de eigen omgeving te eten, waar de houdbaarheidsdatum minder belangrijk is. Trouwens, die groenten en dat fruit zijn in elk geval lekkerder en worden alleen daarom al minder weggegooid. Op die manier werden de mensen er dus ook toe aangezet om verspilling tegen te gaan.

Verder hebben we ons strategische plan Korte Keten. Daar hebben we trouwens een aantal maanden terug een studiedag aan gewijd in ons Provinciaal Administratief Centrum. Die studiedag heeft op veel bijval kunnen rekenen. De doelstelling van dat strategische plan is om in samenwerking met verschillende actoren de 'korte keten' te promoten: direct van boer naar bord. Dat heeft veel voordelen: weinig voedselkilometers, minder verpakking, een herwaardering van de lokale producent en ook het tegengaan van voedselverspilling. Men consumeert direct wat men in zijn omgeving koopt. Dus het enige wat wij kunnen, is: in de marge van andere acties aan sensibilisering en informatieverstrekking doen. Ik heb het daarnet al gehad over 'ten minste houdbaar tot'. Dat is een discussie die men ook vanuit de wetgeving moet voeren en waar men op dat niveau aandacht aan moet besteden. Trouwens, in de MOS-werking (Milieu op School) wordt aandacht aan dat onderwerp besteed. Wij hebben educatieve programma's rond Pierlepijn. Daar wordt aandacht aan het onderwerp besteed. Verder is er het grote Europese project 'Smaakklassen', waar wij vanuit de provincie mee een drijvende kracht in zijn. Ik heb een paar weken terug naar aanleiding van artikels in de pers ook gevraagd om bij die smaakklassen aandacht aan de voedselverspilling te besteden. Maar we moeten elkaar geen blazen wijs maken. Wij gaan dat probleem niet oplossen. We kunnen alleen vanaf onze plaats ons best doen om daar waar het pas geeft aandacht aan de zaak te besteden. De tweede vraag gaat over intensieve contacten met de landbouwsector. Daar heb ik al iets over gezegd. De Boerenbond maakt daar een thema van. Ik ben ervan overtuigd dat het ABS

dat ook zal doen. Het eerste punt ging vooral over wat verloren gaat bij consumenten. Dat is ongeveer 40%. Maar 60% van de voedselverspilling is eigenlijk bij de boeren zelf te vinden, bij de producenten dus. Daarbij gaat het om oogstresten die verloren gaan. Ik ben de zoon van een aardappelhandelaar. Toen vroeger de aardappelen gerooid waren, werden aan de kanten van de akkers alle aardappelen met de hand opgeraapt. Vandaag doet men dat niet meer. Ze blijven liggen en gaan verloren, doordat men op een andere manier oogst, met grotere machines. Daardoor heeft men ook meer oogstverliezen. Ik denk dat men daar in de toekomst meer aandacht aan zal besteden, ook vanuit economische motieven. Voedsel wordt weer duurder. Ik zeg soms lachend: beleg inderdaad maar in landbouwaandelen en in voedselaandelen, want daar zit een grote toekomst in. Om voedselverspilling te voorkomen, is het dus belangrijker dat land- en tuinbouwers via projectwerking kansen krijgen. Ze moeten ook kansen krijgen om te diversifiëren, waardoor ze op piekmomenten op een andere manier kunnen vermarkten. Fruit heeft hoge kwaliteitseisen. De consumenten willen nu eenmaal dezelfde soort appels met dezelfde hoeveelheid rood en geel op die appels in mooie, uniforme verpakkingen. Daardoor gaat veel van dat fruit verloren. Er zijn mogelijkheden om dat te gebruiken, bijvoorbeeld als men zelf perst en appelsap maakt. Men noemt dat de 'primaire verwerking' van de producten. Dat is iets wat meer moet gepromoot worden en ongetwijfeld zal dat ook gebeuren. Ook hier speelt het strategisch plan Korte Keten een rol.

De derde vraag is: kunnen wij als doorgeefluik tussen producenten, handelaars en voedselbanken functioneren? Dat is een moeilijk punt. Ik weet dat het niet gemakkelijk uit te leggen is. De collega heeft daar meer ervaring in dan ik. Maar het is niet zo dat je met een overschot zomaar op een voedselbank terecht kunt. Er zijn tijdspaden die men moet in de gaten houden als men voedsel verhandelt. Er zijn etiketteringsproblemen. En vooral ook: er is sprake van reglementering. Er is een groot verschil tussen de verhandeling van diepvries- en verse producten en de verhandeling van bijvoorbeeld deegwaren en conserven. De traceerbaarheid moet altijd gewaarborgd blijven. Dat is een van de problemen waar voedselbanken mee zitten. Zij moeten eigenlijk een beroep doen op de klassieke distributiekanaal, willen ze kunnen functioneren in omstandigheden die veilig zijn en in overeenstemming met de wet. Want ook bij voedselbanken heeft men recht op een veilige en kwaliteitsvolle voeding. Dat recht geldt zowel voor rijke als voor arme consumenten. Verder moet men de wetgeving op de handelspraktijken respecteren. Er zijn nogal wat sociale organisaties die zich bezighouden met voedselverdeling aan - spijtig genoeg - een steeds groter wordende groep mensen. Wij kunnen die organisaties misschien wat helpen door ze in contact te brengen met die distributeurs. Dat gebeurt eigenlijk ook al. Maar het klassieke aanspreekpunt blijft nog altijd de georganiseerde voedselbank. Die beschikt daarvoor ook over voldoende kennis en knowhow.

Ik kom tot een conclusie. Voedselverspilling is een zeer actueel thema. Er is een probleem bij de consument. Die consument moet aangezet worden om zijn verantwoordelijkheid te nemen. Maar er is ook een probleem bij de producent. Alleen al uit economische noodzaak zal men verplicht zijn daar iets aan te doen. Het is niet zo simpel om te zeggen: alles wat over is, geven we aan de voedselbanken; die zullen er wel een plan mee trekken. Er is een vrij ingewikkelde reglementering over voedsel. Wij denken nu eenmaal niet alleen meer aan voedselzekerheid. Daar maakt niemand zich nog zorgen over in het rijke Westen. Maar we hebben het continu over de voedselveiligheid. Dat heeft aanleiding gegeven tot een zeer ingewikkelde reglementering. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Dat is voldoende, meneer Joris? Goed.

PUNT 20. VRAAG VAN RIK FRANCK (OPENBARE ZITTING)

Het behouden van het gratis karakter van De Ronde van Vlaanderen

DEBATTEN

De heer voorzitter

Meneer Franck, wilt gij uw tussenkomst houden?

Vraag van Rik Franck om het gratis karakter van De Ronde van Vlaanderen te behouden.

Meneer Franck.

De heer Franck

Dank u. Collega's, de deputatie heeft in de zitting van 9 februari een sponsordossier goedgekeurd voor de NV Flanders Classics. Daarbij wordt een bedrag van 54.000 euro betaald aan de organisator van onder andere De Ronde van Vlaanderen en de Omloop Het Nieuwsblad. De beide wielervedstrijden zijn van oudsher hoogtepunten voor de wielervliefhebber. Start en aankomst zijn altijd voor de Vlaming een uitgelezen moment om van dichtbij de renners te zien. Ze kunnen ze ook zien. De NV Flanders Classics heeft een aantal voorjaarswedstrijden en ronden in Vlaanderen geclusterd. Bij een aantal mensen bestaat nu de vrees dat het volkse karakter van de wielervedstrijden zal verloren gaan. Wouter Vandenhoute en Johan Musseeuw hebben dit eigenlijk met zoveel woorden gesuggereerd in een aantal interviews. De opname van de beklimmingen in een soort criterium van de oude Kwaremont kan erop wijzen dat in de toekomst een deel van de Omloop zal afgesloten worden, met de bedoeling dat men enkel na betaling de doortocht kan bijwonen.

Wij hebben daar twee vragen over. De deputatie kan haar slogan dat ze voor ieder van ons is, waarmaken door erover te waken dat de wielersport inderdaad voor iedereen bereikbaar is. Kan de deputatie er bij de organisator, NV Flanders Classics, op aandringen om onder geen beding toe te staan dat betaald moet worden op de openbare weg tijdens de wielermanifestaties? De deputatie zou dat moeten aanduiden als een tegenprestatie voor de financiële inbreng van de overheden. Ik wijs erop dat, naast de inbreng van de provincie van 54.000 euro, in het verleden bijvoorbeeld het Vlaamse Gewest jaarlijks 150.000 euro gaf. Verder betaalt de federale overheid ook. Eigenlijk betaalt iedereen, want de bedrijven die de sponsorpakketten verkopen voor 250 euro per stuk krijgen daarvoor een factuur die ze kunnen inbrengen in hun belastingopgave. Zij betalen dan dus minder belasting, als ze al belasting betalen.

Voor het geval dat de NV Flanders Classics toch overgaat tot het betalend maken van delen van het wielercours, vragen we bijkomend dat de deputatie afziet van verdere subsidiëring in de toekomst.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dank u wel, meneer de voorzitter. Dat is een interessant idee dat ge oppert, maar ik moet er wel de aandacht op vestigen dat de organisatoren privé-organisatoren zijn. De huidige werkwijze dateert trouwens van 2009. Ze heeft te maken met het feit dat Flanders Classics vanaf dat jaar zes wielervedstrijden organiseert, waaronder de Ronde, de Omloop en Gent-Wevelgem. Dat zijn de drie die in Oost-Vlaanderen worden gehouden. Die drie interesseren ons het meest en die zetten we ook in in onze regiomarketing. We hangen ze aan de kapstok 'Oost-Vlaanderen Fietsprovincie'. Het gaat dus ook om een sponsordossier en niet om een subsidiedossier. Er is wel een verschil tussen die beide. Laten we wel wezen: het gaat over 60.000 euro, vanuit twee invalshoeken: sport en regiomarketing. Daar komt waarschijnlijk morgen nog een dossier bij. Ik heb namelijk gezien dat collega Hertog ons een voorstel doet om tijdens die ronde de mobiliteit te verzekeren en er een stuk openbaar vervoer aan te koppelen. Men gaat nu namelijk meer in

een circuitvorm werken. Dat is dus nog een bijkomende ondersteuning, maar dat past in het mobiliteitsdenken. Nu is de situatie zo dat het allemaal gratis is voor elkeen. Daar zijn we gelukkig mee en wij hopen dat dat zo blijft. Wij zullen inderdaad verplicht zijn om onze eventuele sponsoring te herbekijken indien die wielervedstrijden geheel of gedeeltelijk betaald gaan worden. Maar dat is het enige wat ik u vandaag kan zeggen. Ik kan u zeggen dat wij uw zorg delen. Het gaat om iets wat sterk tot de verbeelding spreekt van iedereen, van alle soorten die verenigd zijn rond de interesse voor dat wielergebeuren. Daarom hopen wij dat het een gratis gebeuren blijft. Maar misschien zal men nog meer een beroep doen op de lokale, Vlaamse of provinciale overheid om dat te kunnen realiseren. Indien het verandert en er betaald moet worden, moeten wij bereid zijn kritisch onze houding te bekijken, eventueel te herbekijken.

De heer voorzitter

Mevrouw Bruggeman.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, voorzitter. Ik onderschrijf volledig het antwoord van collega Vercamer, maar misschien mag ik er nog een kleine opmerking aan toevoegen. Als het gaat over sportevenementen in het algemeen, staat nergens in ons eigen reglement dat wij geen ondersteuning geven als een activiteit niet gratis is. Wat dat betreft is er geen onderscheid tussen sponsoring en subsidiëring. Een heleboel van de evenementen die we nu ondersteunen, zijn al niet gratis. Denk maar aan de cyclocrosswedstrijden, de bokswedstrijden en de atletiekwedstrijden die we ondersteunen. Er staat nergens iets over vermeld in ons reglement. Maar uiteraard, als er iets verandert in een situatie moeten we onze eigen inbreng herbekijken. Ik denk dat dat zeer zeker iets is wat we moeten doen. Maar ja, er ligt nergens iets over vast.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Ik ben tevreden met de antwoorden, in eerste instantie van de heer gedeputeerde, dat men het in de toekomst zal herbekijken, indien het nodig is. En het is dus nodig indien men vanuit de NV Flanders Classics vindt dat men te weinig winst of te veel verlies maakt en daarom een toegangsprijs vraagt. Mevrouw de gedeputeerde heeft gelijk in wat zij zegt, maar een belangrijk punt is dat een cyclocrosswedstrijd, een bokswedstrijd, een basketbalwedstrijd of zoiets niet plaatsvindt op openbaar domein. Hier gaat het echter om de Kwaremont. En het is ook vrij duidelijk: iemand die de situatie daar kent, ziet waar men het parcours betalend gaat maken. Men gaat het ook echt betalend maken. Dat is zo goed als zeker. Het zal misschien niet volgend jaar zijn, maar het gaat gebeuren. En dan vraag ik mij af of wij als provincie een privé-initiatief op die manier nog moeten sponsoren. In de tweede plaats wil ik nu nog iets opmerken. Het gaat om een vorm van regiomarketing en de provincie moet het bekend maken. Een van de voorwaarden met betrekking tot de Omloop Het Nieuwsblad is dat bij het flash-interview het logo van de provincie op de pancarte achteraan staat. Nu, ik heb daar speciaal op gelet omdat ik het besluit van de deputatie had gezien. Ik was dus een geïnteresseerde kijker, ik heb heel duidelijk gekeken en ik heb het niet gezien. *[naar aanleiding van een reactie uit de zaal:]* Ah, goed, oké. Ik heb goed gekeken en ik heb het niet gezien. Toen dacht ik: iemand die niet weet dat het er moet staan, gaat het zeker niet zien. Maar blijkbaar is het dus wel zichtbaar. Het zal toch niet goed zichtbaar zijn.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mevrouw Bruggeman.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Heel eventjes. Ik ga nog even door op die openbare domeinen. Daar vinden meer evenementen plaats. De cyclocrosswedstrijden worden allemaal gehouden op openbare domeinen. Het logo heb ik toevallig wel gezien. Ik was niet aanwezig op de Omloop Het Nieuwsblad, omdat ik terugkwam van een skireis. Maar we waren veel vroeger thuis dan verwacht. Ik heb dus nog net de aankomst kunnen bekijken en toen ze de winnaars interviewden, heb ik het gezien. En ik dacht: ah, ons logo staat erop!

De heer voorzitter

Voilà, dat brengt ons tot de vraag van mevrouw Muyshondt en dan sluit meneer Joris af met MAP.

PUNT 21. VRAAG VAN ANNEMIE PEETERS – MUYSHONDT (OPENBARE ZITTING)

De viering van het tienjarig bestaan van het Groot Vleeshuis en een gedicht in het Frans

De heer voorzitter

Mevrouw Muyshondt, inzake de viering van het tienjarig bestaan van het Groot Vleeshuis en een gedicht in het Frans.
Mevrouw.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel, voorzitter.

De heer voorzitter

En we luisteren. We luisteren, mensen.

Mevrouw Muyshondt

Ja, collega's, ik denk niet dat we de geschiedenis van het Groot Vleeshuis helemaal uit de doeken moeten doen. Maar ondertussen bestaat het inderdaad al tien jaar. Het werd geopend door de EROV (de Economische Raad van Oost-Vlaanderen), voor de promotie van Oost-Vlaamse streekproducten. Dat gebeurde onder de auspiciën en met subsidie van onze provincie. Deze viering mocht natuurlijk niet onopgemerkt voorbijgaan. Om haar de nodige luister toe te kennen, heeft men de studenten van de opleiding Modetechnologie van de Hogeschool Gent gevraagd om het historische gebouw wat aan te kleden. Zij bedachten meteen drie concepten. In Nieuw Bloed creëerden ze uit oude beenhouwersvesten en -schorten iets nieuws en iets feestelijks. Aan diverse auteurs en bekende Vlamingen – onder wie Els De Schepper, Annelies Rutten, Lut De Block en Guido Lauwaert – werd gevraagd een tekst te schrijven die op de tafellopers kon worden gedrukt. Guido Lauwaert leverde een gedicht af met

de tekst “Gand. Personne ne vous a jamais parlé du goût comme vos tables.” De bezoekers zullen in zes talen aangesproken worden. Daar hebben wij geen enkele moeite mee. We willen ook onze buitenlandse bezoekers graag een woordje uitleg meegeven over de cultuur en de culinaire geneugten van onze streek. Maar mijns inziens is een gedicht dat in opdracht voor deze gelegenheid is gemaakt en dat geschreven is in een andere taal dan onze moedertaal hier toch niet echt op zijn plaats. We zouden er nog vrede mee kunnen hebben als het Nederlandstalige gedicht daarna vertaald zou worden in andere talen. De EROV liet aanvankelijk weten dat Franstalige teksten in de Nederlandstalige instelling niet kunnen. De dichter Guido Lauwaert ging toen natuurlijk steigeren. Hij sprak van een aanslag op zijn vrijheid van schrijven en van een belediging voor de poëzie. Hij zond direct een mailstroom naar zijn uitgebreide netwerk. Daarin schreef hij: “Ik deed dat omdat Gent een stad is geweest met een sterke Franstalige cultuur die ten andere nog altijd leeft. Bovendien heeft onze eetcultuur Franse wortels en past dat bij het Bourgondische dat we koesteren. In de trein van Kortrijk naar Rijsel komen de aankondigingen in twee talen op de lichtkrant. Hoe krampachtig kan je zijn?” Ik vind dat het een met het ander niets te maken heeft, maar ja. Lauwaert kreeg steun van vrienden als Benno Barnard. Hij maakte nog een venijnige ‘hertaling’ in het Nederlands, die ik u even ga meegeven: “Het Groot Vleeshuis. Ik ben de nier, jij bent de luis. Hij is het kalf, wij zijn een kudde. Jij bent de haas, wij zijn het zwijn.” Daarop meldde de EROV plotseling na enkele dagen: “We hebben ons vergist. We draaien onze beslissing terug.” Daarmee is de poëzie volgens Lauwaert weer recht gedaan.

Onze vraag is: wie heeft deze beslissingen genomen: eerst ‘nee’ en dan ‘ja’? Heeft men toch gehandeld onder de druk om ‘ja’ te zeggen? Is er paniek geweest? Kortom: welke drijfveer heeft de EROV ertoe aangezet om van gedachten te veranderen? Ik hoop dat er geen sprake is geweest van chantage. We moeten toch niet zomaar bezwijken en toegeven omdat enkele ‘beroemdheden’ vinden dat we een krampachtige houding laten zien? Ik vraag mij af wanneer wij als Vlamingen eens wat meer ruggengraat krijgen en wat meer opkomen voor onze eigen taal. Ik vind ook dat we vooral aan onze buitenlandse toeristen duidelijk moeten maken dat België niet alleen Franstalig is. Want daar worden we in het buitenland meer dan eens mee geconfronteerd. En als we zo nonchalant met onze taal omgaan, zullen we zelf snel het haasje zijn. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer Dauwe, u heeft het woord. Vous avez la parole.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, dank u. Meneer de gouverneur, meneer de griffier. Mevrouw Muyshondt, dank u voor uw tussenkomst. Het is inderdaad zo dat de EROV op 21 maart, dus zeer binnenkort, een passende viering organiseert naar aanleiding van het tienjarig bestaan van het Vleeshuis, het promotiecentrum van Oost-Vlaamse streekproducten. Daarbij worden de streekproducten onderstreept. Het gaat dan uiteraard om sierteelt, maar ook om duurzaam wonen en bouwen, dus om de samenwerking met onze bouwsector. Vanzelfsprekend wordt ook aandacht gegeven aan textiel- en kledingproducten. We werken al samen met de organisatie van de textielsector, een beroepsvereniging en met onderzoekers, onder andere met het Incubatiecentrum in Ronse. We willen die sector dus ondersteunen en de beloftevolle toekomst van textiel in bepaalde sectoren in Vlaanderen onderstrepen. Tot daartoe.

Natuurlijk werd ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van het Groot Vleeshuis een beroep gedaan op de afdeling Modetechnologie van de Hogeschool van Gent, in samenwerking met Fedustria, Creamoda enzovoort. De samenwerking werd uitgebreid. Kunstenaars werden aangezocht om iets te creëren. Er worden onder andere tien poefen gecreëerd, een soort zitbanken, meneer de gouverneur, in de vorm van een steak. We mogen daarop zitten, we

DEBATTEN

mogen er niet in bijten. Verder worden er schorten voor slagers gemaakt en dergelijke dingen. Het is allemaal heel creatief. En natuurlijk komt er ook een aantal tafelnappen, 25 stuks. Dat blijft allemaal ongeveer een maand in het Groot Vleeshuis liggen. Goed, de vraag aan de Hogeschool van Gent om een Franse tekst in te voeren voor de tafelnappen kwam inderdaad tamelijk onverwacht over bij de persoon in de EROV die zich daar oorspronkelijk mee bezighield. Het had evengoed een Nederlandstalige of een Chinese tekst kunnen zijn. Vandaar de eerste reactie. Men wist niet wat er allemaal op het programma stond. Daarom dacht men dus al gauw aan de eerste gedeputeerde, die altijd – terecht overigens – de waarde van het Nederlands en vooral van het Vlaams in Oost-Vlaanderen benadrukt. En men heeft toen gezegd: kijk, is het niet mogelijk om dat in het Nederlands te doen, in het Oost-Vlaams enzovoorts? Goed, men deed daar niet krampachtig over, integendeel. Toen is er een heisa gekomen in de pers. Die is volgens mijn bescheiden mening te wijten aan de sensatiezucht van de betrokken kunstenaar zelf, als u het mij vraagt. Ik mag u echter wijzen op de internationale uitstraling van het Groot Vleeshuis. Degenen daar regelmatig komen, weten dat de teksten op de pancartes zijn weergegeven in het Engels, het Frans, het Spaans, het Italiaans enzovoort. Ze staan er nog niet in het Chinees. Dat is spijtig genoeg, want Chinezen zijn – ik zou bijna zeggen – onze grootste adepten om naar de hespen te springen. Maar goed, in elk geval laten wij andere talen toe. Ik moet ook zeggen dat het Groot Vleeshuis een promotiecentrum is. Dat promotiecentrum richt zich niet in de eerste plaats op mensen uit Gent, maar op bezoekers uit de ganse wereld die naar Gent komen. Het doel is dat mensen in hun eigen taal te horen krijgen wat Oost-Vlaanderen is en wat de streekproducten in Oost-Vlaanderen zijn. Die teksten zijn dus opgesteld door kunstenaars. En u zult het me niet kwalijk nemen als ik onderstreep dat op die tafelnappen niet alleen een Franse tekst staat, maar ook een Engelse, een Italiaanse en een Spaanse. En, mevrouw, drie teksten zijn van niemand minder dan Anton Van Wilderode. U hebt het gezien: ze staan er in het Spaans en in het Italiaans. Men kan ons niet van enige volksvreemdheid verdenken, wanneer het teksten zijn van Anton van Wilderode. Ik wil u zeggen dat het Nederlands de officiële voertaal is, niet alleen in onze provincie, maar uiteraard ook in het Vleeshuis. Het is ook de officiële voertaal van de EROV. En in de omgang met de burgers dient de EROV in principe het Nederlands te gebruiken. De vraag is natuurlijk of een gedicht hoort bij wat de wet verstaat onder 'berichten, mededelingen en formulieren' die zich rechtstreeks tot het publiek richten. Men denkt dat dit niet het geval is. Het gaat om gedichten die gedrukt zijn op tafelnappen. Ze richten zich dus eerder onrechtstreeks tot het publiek. En er is een vaste rechtspraak dat artistieke creaties niet als berichten of mededelingen in de zin van de wet mogen worden beschouwd. Ik denk dat in zulke creaties de artistieke vrijheid geldt, de vrijheid van de kunstenaar. En nu richt ik mij tot de hele provincieraad: we hopen dat u op 21 maart aanstaande allemaal aanwezig zult zijn, niet alleen om de kunstwerken op de tafelnappen te bekijken, maar natuurlijk ook om te degusteren van de prachtige producten die we daar zullen serveren met een internationaal elan. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw, een tweede maal.

Mevrouw Muyshondt

Ja, meneer de gedeputeerde, er was uiteraard geen bezwaar tegen de vertaling van die gedichten van Vlaamse schrijvers in die verschillende talen. Maar men had dus eerst wel een restrictie. Men zei dat het niet kon omdat het in het Frans geschreven was, terwijl het ging om een opdracht die gegeven was. Wat de eetcultuur betreft: ja, oké, wij gebruiken zeer veel Franse uitdrukkingen die met de eetcultuur verbonden zijn. Dat is zeker. Maar het gaat me er vooral om dat eerst werd gezegd 'neen, dit kan niet' en daarna plotseling 'ja', na die hetze in de media. Allez, als men achter zijn standpunt staat, blijft men zeggen dat het niet kan. Het kan toch niet zo zijn dat men maar toegeeft omdat een heleboel mensen zeggen: o, wat zijn ze

bezig hier bij de EROV, hoe klein zijn ze, hoe krampachtig. We willen dus weten hoe het komt dat dan toch plotseling na enkele dagen dat fiat gegeven is.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Als u het mij vraagt, zeg ik u eerst en vooral dat wij geen opdracht gegeven hebben om dat te doen. Wij hebben ook geen opdracht gegeven om het niet te doen. Het is de hogeschool die aangezocht werd. Die heeft toen een bepaalde dichter of een bepaalde kunstenaar aangezocht om dat gedicht te maken. Vervolgens heeft die kunstenaar blijkbaar naar iemand van de EROV gebeld om te vragen of het in het Frans mocht, zonder erbij te zeggen dat het ging om een internationaal gebeuren met Spaanse, Engelse en andere gedichten. Hij heeft zeker niet naar mij gebeld en ook niet naar de directeur. De persoon die hij aan de lijn kreeg, zei dus: ja, nee, waarom zou je het niet in het Nederlands doen? Toen is die man op zijn paard gesprongen, als ik het zo mag zeggen. Nadien heeft men ingezien dat de vraag in het kader stond van datgene wat ik omstandig uitgelegd heb. Het is geen kwestie van terugtrekken of van wijzigen. Wij hebben toen gezien dat er gedichten zijn in vele talen. Dat was geen enkel probleem. Als men het meteen in het begin aan ons had gevraagd of aan directeur De Steur, die ik bij name mag noemen, dan was het direct gebeurd. Maar het is dus niet zo dat men een veto stelt omdat erover getelefoneerd is en omdat toen gezegd is: doe het in het Nederlands. De betrokken persoon was trouwens niet gemachtigd om dat als dusdanig te beslissen. Het gaat hier dus gewoon om iets wat op het eerste gezicht vanzelfsprekend op deze manier is verlopen. Er is geen sprake geweest van een krampachtige houding en wij zijn nergens voor gezwich. We zijn ook niet gezwich voor het Engels, het Spaans of het Italiaans. We vonden dat het in het kader van dit kunstenproject een heel normale zaak was om dit toe te staan. Dat is echt de reden.

De heer voorzitter

Dank u wel.

PUNT 22. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Begeleiding naar MAP 5

De heer voorzitter

Dan de deursluiser: meneer Joris inzake begeleiding naar MAP 5.

Meneer Joris.

De heer Joris

Meneer de gouverneur, meneer de voorzitter, geachte collega's, de oppositie mag dat niet zeggen, maar daarnet had de eerste gedeputeerde gelijk. Ik lees liever Hella Haasse en Chaim Potok, maar soms lees ik ook de publicaties over landbouw. Zo vond ik nu in VILT een artikel onder de sinistere titel 'MAP 5 dreigt'. Dat is bijna zoiets als 'The Joker comes back'. 'Een dreigende vijand is weer terug'. Ik vond dat wel grappig.

DEBATTEN

Ik citeer even een gedeelte uit het artikel: “De Vlaamse regering voorziet in flankerende maatregelen om het vierde mestactieplan beter ‘verteerbaar’ te maken...” - het is atypisch voor de overheid om zo’n woordspeling te maken, hè? – “... voor boeren en tuinders”. Een daarvan is de financiering van het Coördinatiecentrum Voorlichting en Begeleiding Duurzame Bemesting (CVBB). “Onze landbouwproductie afbouwen of extensiveren is geen optie. Niets aan de waterkwaliteit doen evenmin”, vindt CVBB-voorzitter Bart Naeyaert, die waarschuwt dat MAP 5 voor de periode 2014-2018 nog strenger wordt indien Europa niet overtuigd is van de Vlaamse inspanningen.” Big Brother is watching you! “Daarom laten we de boeren zelf het heft in handen nemen”, zegt algemeen coördinator Dirk Coomans. “Ze worden door de praktijkcentra individueel begeleid bij hun bemesting, buigen zich over de knelpunten in waterkwaliteitsgroepen en bij 135 boeren worden referentiepercelen opgevolgd om de discussie over het nitraatresidu te objectiveren.” Einde citaat.

Zoals het woord ‘coördinatiecentrum’ zegt, coördineert het CVBB de praktijkcentra voor toegepast land- en tuinbouwonderzoek. Die praktijkcentra zullen steun van de provincies – daarmee is het provinciale belang gegeven – de landbouwers op dat terrein begeleiden. Op die manier tracht het CVBB een rendabele landbouwproductie te verzoenen met de verbetering van de oppervlakte- en grondwaterkwaliteit. Die verbetering is nodig om de doelstellingen van het mestactieplan te behalen. Zo te zien, zal dat niet eenvoudig zijn. Het aantal rode – in deze context dus slechte – MAP-meetpunten moet van de huidige 30% dalen naar 16% tegen 2014 en naar 5% tegen 2018. Dat is zes keer minder. Ik ben er voor. Van mij zou het zestig keer minder mogen zijn. Maar als u die cijfers leest, vraagt u zich af: kan dat wel? Is dat wel realistisch? Op dit ogenblik zijn er 227 rode MAP-meetpunten die bij de maandelijkse staalnames de grens van 50 mg nitraat per liter water één of meerdere malen hebben overschreden. Het goede nieuws voor ons is dat de helft van die rode punten in West-Vlaanderen ligt. Dat is niet onze zorg. Ik heb ook de rest van de teksten daarover nagekeken. Onze provincie zit wat dat betreft in de betere middenklasse. Wij worden op geen enkel criterium echt als een probleemgeval beschouwd. Maar een daling van 30% naar 5% zal zelfs voor de goede leerlingen van de klas geen eenvoudige opgave zijn.

Vandaar mijn drie concrete vragen: 1. Waaruit bestaat de steun van de provincies die in het artikel wordt genoemd? Hoe vult onze provincie die steun concreet in? Welk percentage van de kosten van dit begeleidingsproject wordt door de provincie gedragen? 2. Hoeveel van de 227 rode meetpunten liggen in onze provincie? Om wat voor bedrijven gaat het hierbij vooral? Ik veronderstel dat het vooral varkensbedrijven zijn, maar dat is niet de strekking van mijn vraag. Ik bedoel: zijn het kleine, familiale bedrijfjes of zeer grote bedrijven of is het egaal over de bedrijven verspreid? Zit er een duidelijk profiel in de probleemgevallen of niet? Er zijn in de realiteit niet altijd profielen, hè? 3. Acht de deputatie in de huidige context het bereiken van de 5%-grens tegen 2018 realistisch? Zo nee, welke bijstellingen stelt zij eventueel voor?

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, meneer de voorzitter, laat ik beginnen met het geven van een klein memotechnisch kneepje om de afkorting CVBB beter te onthouden. Als ik het woord voluit zeg, zal men beter begrijpen waar die vier letters voor staan. Het is het Coördinatiecentrum Voorlichting en Begeleiding Duurzame Bemesting: CVBDB. Dit coördinatiecentrum is een initiatief dat geboren is uit een samenspraak tussen de vijf gedeputeerden voor landbouw, de Vlaamse minister bevoegd voor landbouw en de praktijkcentra in de land- en tuinbouw. We hebben ons op een bepaald moment afgevraagd of we dit centrum al dan niet moesten incorporeren in de administraties. Onze conclusie was dat we er beter een apart orgaan van konden maken. De

samenstelling van dat orgaan zou dan vooral geregeld moeten worden door de proefcentra. Die proefcentra kennen tenslotte de specialiteiten waar ze proeven voor doen. Zij zijn ook zeer actief op dit terrein en zij kennen het.

Waaruit bestaat de steun van de provincies? We hebben in onderling overleg voorgesteld dat collega Naeyaert voorzitter van het coördinatiecentrum zou worden. De heer Naeyaert komt trouwens uit de provincie. Hij is gedeputeerde voor landbouw in de provincie die de grootste problemen kent. Daar zal ik straks iets meer over zeggen. Maar waaruit bestaat nu de steun van de provincie waaraan men refereert? Wel, wij geven morele steun en onrechtstreekse steun via de ondersteuning van de proefcentra. We hebben van meet aan gezegd: wij gaan niet rechtstreeks in de CVBDB's participeren om daarin de zoveelste provinciale participatie te realiseren en voor de zoveelste keer de laatste 5 à 10% te vormen. We laten onze ondersteuning lopen via de proefcentra. Het gaat dus vooral om morele steun. Het centrum is ook een initiatief van de Vlaamse overheid. Er is geen rechtstreekse financiële steun voorzien. Het gaat trouwens ook om een Vlaamse bevoegdheid. De provinciale overheid heeft er geen eigen taakstelling in. Om logistieke redenen zijn de praktijkcentra erbij betrokken. Zij staan met hun werking veel dichterbij de praktijk. Ze hebben een specifieke kennis van de subsectoren en zijn daarvoor het best geplaatst. Ook in de andere provincies is dat zo geregeld. In Oost-Vlaanderen zijn in concreto twee praktijkcentra bij het CVBDB betrokken: het PCG in Kruishoutem, een proefcentrum voor de groenteteelt en het PCS in Destelbergen, een proefcentrum voor de sierteelt. Ook in de andere provincies zijn het de proefcentra. In West-Vlaanderen komt daarbij dat de proefcentra daar enigszins anders gestructureerd zijn. Ze zijn daar nu allemaal samengebracht in een extern verzelfstandigd agentschap, Inagro. Dat agentschap is gevestigd in Beitem bij Roeselare. Het is een zuiver provinciaal proefcentrum. In de andere provincies hebben we in de loop der jaren een andere optie gekozen. Daar gaat het om autonome VZW's met provinciale steun. In die autonome VZW's vormen de boeren en tuinders de meerderheid van de leden van de raad van bestuur, omdat we per se willen appelleren aan de verantwoordelijkheden van de sectoren zelf. Maar enfin, elke provincie is vrij om het op haar eigen manier te doen. Er zijn vijf provincies. Die zijn verschillend. Dat is nu eenmaal het gevolg van het feit dat het er vijf zijn.

De tweede vraag is hoeveel van die 227 rode meetpunten in onze provincie liggen. Wel, wij hebben heel goede cijfers. We voldoen vandaag reeds aan de norm die in 2014 moet gehaald worden, als we de provincie Oost-Vlaanderen apart beschouwen. Er zijn inderdaad 28 rode meetpunten in onze provincie. Dat is 12,3% van het totale aantal rode meetpunten in Vlaanderen. Van de 187 Oost-Vlaamse meetpunten is 15% rood. Dat is dus minder dan de 30% die we in 2014 moeten halen. In de provincie West-Vlaanderen zijn daarentegen veel meer rode meetpunten. Daar komt nog bij dat in onze provincie die meetpunten zeer verspreid liggen. Ze zijn niet gebonden aan een specifiek bedrijf, noch aan een bepaalde sector. Ook dat is een belangrijke vaststelling. Het is aan de andere kant ook een ambetante vaststelling. Als je weet dat het meetpunt gekoppeld is aan een bepaald bedrijf en als daar dan puntlozingen zijn, dan kun je daar heel gemakkelijk op ingrijpen. Maar dat is dus niet het geval in onze provincie. Conclusie: Eigenlijk kan voor Oost-Vlaanderen een goed rapport worden gegeven. De meetpunten zijn verspreid over gans de provincie. Het probleem is relatief klein bij ons. De meetpunten zijn niet gebonden aan een bepaald bedrijf of een bepaalde sector. Heel die problematiek van water en nitraatvervuiling is niet alleen een zaak van de landbouw. De landbouw speelt daar een grote rol in, maar zij is niet de enige die er een rol in speelt. Dat zeg ik er altijd volledigheidshalve bij.

De derde vraag is of wij in de huidige context het bereiken van de 5%-grens tegen 2018 realistisch achten en zo nee, welke bijsturing wij dan nu al voorstellen. Ja, dat is eigenlijk een voorbarige vraag. Het is voorbarig om daar nu al negatief op te antwoorden. Als we stellen dat we die 5%-grens tegen 2018 niet halen, dan ondermijnt dat in de eerste plaats de doelstelling, want die doelstelling blijft het objectief. In de tweede plaats is het demotiverend voor de mensen die al veel inspanningen doen. En in Oost-Vlaanderen zijn al veel inspanningen geleverd. Kijk maar naar onze relatief goede cijfers. Om de genoemde doelstelling te halen, is niet alleen de goodwill van de boeren of de tuinders nodig. Er spelen ook andere, externe factoren mee: industrie, huishoudens, noem maar op. Ook zij lozen in waterlopen. Ook zij zijn mee

DEBATTEN

verantwoordelijk voor het probleem. En het is dus aan de bevoegde overheid – in dit geval de Vlaamse overheid – om dat allemaal in kaart te brengen en aan te pakken. Het CVBDB is daarbij een hulpmiddel. Dat centrum kan begeleidend, sturend en vooral logistiek optreden. De bepalingen met betrekking tot een rood punt zijn ook uitermate streng. Bij één meting die de grens overschrijdt, wordt een groen punt al rood. Soms is zo'n overschrijding gewoon afhankelijk van klimatologische omstandigheden: veel regen of veel droogte. Die metingen zijn ook allemaal momentopnames. Maar één momentopname kan de kleur onmiddellijk doen veranderen, ondanks de goede cijfers die men al jaren gehaald heeft en de goede cijfers die men nadien nog haalt. Misschien moet daar een zekere verfijning in komen. Ik ben onvoldoende specialist om vanaf deze plaats daar een concreet voorstel voor te doen. Ik denk dat men bezig is hier oplossingen voor te zoeken. Conclusie: vandaag is een bijsturing nog niet aan de orde. Het eerste objectief is dat we in 2014 de 30%-grens moeten halen. Er worden zware inspanningen geleverd en daar moeten we onverkort mee doorgaan. Dat is vandaag nodig. De bevoegde Vlaamse overheidsinstanties zijn de VLM en de VMM. Het CVBDB is een logistieke hulpverlener in heel dat verhaal waar wij onrechtstreeks, via de praktijkcentra, ons deel voor doen. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Is dat voldoende?

Dan zal ik nog even iets zeggen, voor de raad sluit. Ge hebt allemaal vandaag postzegels gekregen om brieven te schrijven. Maar ge hebt ook een boek ontvangen. Het is het lezen waard. Ik heb het nog niet kunnen zien, maar mevrouw Deckers, mijn collega hier links, heeft haar naamsverandering gezien. Ze heet mevrouw Deckers, Misère. Zo hebben ze het in dat boek geschreven. Dat is verschrikkelijk. Als ge ook wilt zoeken naar andere fouten, laat het alsjeblieft weten.

Mevrouw ?

Mevrouw Dursun Alici: de voornaam en de familienaam zijn verwisseld.

De heer voorzitter

Zeer goed.

Allez, vooruit. Ik sluit de raad. We vergaderen opnieuw op woensdag 25 april om 14.00 uur.

EINDE VAN DE ZITTING